

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, po leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 6 K, za druge izvenavstrijske dežele 8 K. Kdo hodi sam po njega, plača na leto samo 3 K. — Naročnina se pošilja na: Upravnštvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dospošlja do odgovode. — Udej „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5. — Rokopisi se ne vratajo. — Upravnštvo: Koroška cesta štev. 5, sprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne petifirste za enkrat 18 vin., ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 12 vin. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala naznanila“ stane beseda 5 vin. Parte in zahvale vsaka petifirsta 24 vin, izjave in Festano 36 vin. — Inserati se sprejemajo do torka opoldine. — Nezaprite reklamacije so poštnine proste.

USPEHI PROTI LAHOM.

28 000 naročnikov.

Današnja številka „Slovenskega Gospodarja“ se mora tiskati že v 28.000 izvodih. Neprenehoma pričajajo novi naročniki. Upamo pa, da še nismo dosegli viška. Dne 1. aprila se začne novo četrletje. Gotovo uporabijo to priliko Slovenci in Slovenke za novo naročbo. List potrebujete doma, da zasledujete razvoj vojske in najvažnejše javne dogodke, potrebujejo pa ga tudi v ojaki na bojišču, da ne zgubijo stika s svojo ljubo slovensko domačijo. Torej le v krog naših naročnikov!

Napredek našega lista je najsijajnejši dokaz, da se slovensko ljudstvo na Štajerskem popolnoma strinja z najvažnejšimi našimi nazori. Mi hočemo mogočno, od vseh sosedov neodvisno, samostojno, samo pod žezлом habsburške vladarske rodbine stoeče Avstrijo. Drugim državam, najsibo kdorkoli, ne smemo in nočemo biti užnji, ampak ako spoštujejo našo samostojnost in vladarsko rodbino ter nam hočeo pošteno držati zvestobo, samoprijatelji in zaveznički. Kar bi bilo več, bilo bi izdajalstvo.

Kdor ne spoštuje se sam, podlaga je tujčevi petil Slovensko ljudstvo odobrava sedaj tudi neomajeno naš narodni program. Nismo proti drugim avstrijskim narodom, ampak za se in za svoje pravice. Hrabri slovenski vojaki so na bojiščih pokazali, da Slovenec ne zaostaja zanikomur, ako ga kliče domovina. In ravno tako izborni se je držalo slovensko ljudstvo, ki je ostalo doma. Z nadčloveškim naporom je vršilo svojo naloge v obdelovanju in oskrbovanju gospodarstva, posebno naše ženstvo. Žene in dekleta so se izkazale z izvrševanjem svojih težkih dolžnosti v sedanjem času

kot prave junakinje. Tak narod ima vso pravico, da se narodno, prosvetno in gospodarsko v državi, za katero preliva svojo kri, neovirano razvija. Mi smo to vedeli in trdili že prej, sedaj nam pritrjujejo tudi vsi drugi. Avstria svojih zvestih Slovencev ne bude pozabila! Tudi v naročnem oziru smo torej vodili naše ljudstvo po pravi poti, da smo mu varovali njegove vrline, njegov ponos in njegov jezik. Nad odličnimi lastnostmi slovenskega naroda bomo v bodoče čuvati še zvestejše in skrbnejše.

Vse pa, kar smo storili, smo storili kot udani sinovi in hčere naše skupne matere, katoliške cerkve. V veri smo našli edino tolažbo, ko se je nam slabogodilo, v njej smo našli tudi edino varstvo, da smo trezni in preudarni, ko nam je šlo boljše. In to je bilo edino pravilno stališče. To uvidevajo zdaj tudi mnogi, katerim marsikdaj ni bilo neljubo, ako se je začela manjša ali večja gonja proti cerkvi in duhovščini in se nam pridružujejo. V delu, samozavesti, treznosti in xripi pod okriljem katoliških habsburških vladarjev leži naša bodočnost. In te točke zapopada in je vedno zapopadal naš program, naš list!

Kdor je z nami, naj pride k nam! Mi gremo naprej!

Kmečka zavest raste.

Sedanja svetovna vojska je naučila prešerno mestno gospodo spoštovali in upoštevati kmečki stan. Trojno je, kar daje v teh burnih časih našemu kmečkemu ljudstvu posebno veljavno: kruh, zvestoba in pogum.

Težavno ali pravzaprav nemogoče bi bilo voditi vojsko brez kraha, brez živil, ki jih pridela kmet. Vsi topovi, puške in vsa moderna vojskina znanost bi

bila toliko kot nič, ako ne bi bilo dovolj potrebnih živil. Delavnim rokam kmečkega in delavskoga ljudstva na deželi, ki prideluje vojaštvu in prebivalstvu kruh, gre slava in hvala ter velik delež pri dosedanjem uspešnem bojevanju naših armad. Tisti, ki so nekdaj imeli za kmeta, viničarja ali dñinarja samo zbadljivke in sramotilne besede, tisti danes uvidevajo, da je kmečki stan res glavni temelj vsakega naroda, vsake države. In ta zavest je prešla tudi v meso in kri našemu ljudstvu in mi vidimo, da kmečka zavest raste. Tako je prav!

Kmečka veljava pa se je mogočno povzdignila tudi radi neomajane zvestobe in poguma naših junakov, ki so izšli iz bornih kmečkih, viničarskih in delavskih hiš. Naši vojaki, ki jih je rodila kmečka mati, se odlikujejo glede hrabrosti in izvanrednih junaških činov na krvavem bojišču, kakor menda ne sinovi nobenega drugega stanu. Naši volkovodje so ponosni na naše kmečke korenjake. Tam kjer je treba izvršiti najsmeljše in najdržnejše čine pred sovražnikom, tam stojijo sinovi kmečkih mater. Zvestoba in pogum, ti dve lastnosti dičita naše kmečke korenjake pred celim svetom. Radi tega raste naša zavest, naš kmečki ponos in nihče se več ne sramujebiti sin priproste kmečki hiše.

In v bodoče, ko bo vojska nehala, bo kmečka zavest, kmečki ponos, šele na svojem mestu. Po volvski bo treba povsod uveljaviti naše kmečke zahteve, treba bo ne samo po listih, ampak javno pred celim svetom povedati, da se naj kmečkemu stanu pri postavljaju in v vseh javnih zastopilih dajo tiste pravice, ki jih imajo drugi stanovi.

Naša sveta dolžnost je, da smo ponosni na svoj kmečki in delavski stan, da se zavedamo velike nalage, ki jo vršimo sedaj v tej ljuti svetovni borbi. Podžigajmo kmečko zavest in gojimo pri našem ljudstvu vero v boljšo bodočnost kmečkega stanu ter s tem tudi ljubezen do rodne grude.

Dve prošnji.

Zavedna slovenska mladenka s Pohorja nam je poslala sledeči članek:

LISTER.

Vojne pridige v postu I. 1916.

Z dovoljenjem kn. Š. Lavantinskega ordinarista z dne 28. marca 1916.

IV.

Cetrti postna nedelja.

Evangelij sv. Janeza 6, 1–15.

Tisti čas je šel Jezus črez galilejsko morje, ki je tiberiško. In šla je za njim velika množica, ker so videli čudeže, ki jih je delal nad bolniki. Jezus je torej šel na goro in je tam sedel s svojimi učencem. Bila je pa blizu velika noč, judovski praznik. Ko je torej Jezus oči povzgndil in je videl, da je silno velika množica prislal k njemu, je rekel Filipu: Odkod bomo kupili kruha, da bi ti jedli? To je pa rekel, ker ga je izkušal; vedel je namreč, kaj je storil. Filip mu je odgovoril: Za dvesto denarjev kruha jim ni dovolj, da bi vsak dobil kaj malega. Reče mu eden njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra: Mladenci je tukaj, ki ima pet ječmenovih kruhov in dve ribi; ali kaj je to med tolke? Jezus pa je rekel: Recite ljudem sestri! Bilo je pa tamkaj veliko trave. Sedli so torej, o koli pet tisoč mož po številu. Teda je Jezus vzel kruhe in ko se je zahvalil, jih je razdelil med sedeče; ravno tako tudi rib, kolikor so hoteli. Ko so se pa nasitili, reče svojim učencem: Poberite kosce, ki so ostali, da konča ne vzamejo! Pobrali so torej in napolnili dvanaest košarje s košči, ki so ostali od počitih ječmenovih kruhov tistim, kaferi so jedli. Teda so ljudje, ki so videli čudež, kaj ga je bil Jezus storil, rekli: On je resnično preroč, ki mora na svet priti. Ko je torej Jezus spoznal, da hočeo pridi in ga po sili vzeti, da bi ga postavili za karalja, je zopet zbežal na goro, on sam.

Branitelji domovine! Česa si najbolj želite na

bojišču! Gotovo skorajnjega povratka v domovino k svojcem. Toda naša sveta pravica še ni odločilno zmaga, sovražniki se še ji nočejo ukloniti. Treba še potreti in čakati. Ali še dolgo ali le malo časa? Kdovje ve? Le vseveden Bog. On dopušča v svojem nekončnem usmiljenju, grozno vojsko, da bi ga narodi zopet spoznali, mu poravnali storjene krvice in se poboljšali. Sprava z Bogom nam je najbolj potrebna, ona bo podlaga spravi med narodi. K tej spravi z Bogom nas priganja sveti postni čas. In sveta katoliška cerkev kliče vsem, tudi Vam, mili junaki slovenski: Spravite se z Bogom! Opravite sveto velikonočno spoved in prejmite vredno sveto velikonočno obhajilo.

1. Današnji evangelij nam poroča, kako je množica ljudi šla za Jezusom. Ljudje so ga videli, kako je čudežno ozdravljal bolnike. Ozdravljal jih je telesnih pa tudi dušnih bolezni. In tako je Jezus delal vse tri leta, ko je učil. Kdo naj presteje vse bolnike, ki jih je božji zdravnik zopet ozdravil! Pa še več. Po svojem vstajenju postavi zakrament sv. pokore, v katerem nadaljuje ves čas obstanka sv. katoliške cerkve čudovito delo ozdravljenja bolnikov, to je grešnikov. Saj pri sveti spovedi nikdo drugi ne odpušča grehov kot Jezus sam po svojem višnjem namestniku, katoliškem duhovniku.

Presrečni so bili bolniki ozdravljeni od Jezusa, presrečen pa je tudi vsak grešnik, ki si v dobrini sv. spovedi očisti dušo in po milosti Jezusovi zopet ozdravi od starih bolezni. Slovenski vojak, ali misliš večkrat na to, kaka dobrota je dobra sv. spoved? Ali nemir srca, duša v smrtnem grehu ni nekaj strašnega? Ali se ti ni dozdevalo po dobrini sv. spovedi,

kot bi se ti odvalil težek kamen s srca? Prav je zato rekel gostilničar, ko je po opravljeni spovedi zopet zahajal svojega konja, da pohiti domov: „Tako, moj konjiček, sedaj boš pa nesel par centov manj teže.“

Ti si junak na bojnem polju, Z vsakim orožjem znaš prav ravnati. Zato si doživel že toliko zmag. O bodi še junak pri sv. spovedi! Ko se ti ponudi prilika za njo, jo dobro opravi. Priporoči se sv. Duhu, da ti pomaga spoznati vse grehe. Na to izprašaj svojo vest. Vedeti moraš, kdaj si opravil zadnjo spoved in če si opravil naloženo pokoro. Potem se vprašaj, katere smrtne grehe si storil, kolikokrat si n. pr. zanimaljivo govoril o veri in o svetih rečeh ali pritrjeval takim govorom, kolikokrat si bil hudo jezen in si zelo preklinjal, bil močno nepokoren predstojnikom, kolikokrat in koliko tovarišev si pohujšal z nespodobnim govorjenjem ali ga z dopadenjem poslušal, kolikokrat si na dan ali na tenet rad imel nečiste misli in želje ali se celo pregrešil s kakim nečistem dejantom sam s seboj ali s kom drugim. Vedeti moraš, kolikokrat si bil pijan in ali si komu storil kako veliko krivico. Če si dobro izprašal vest, ti mora biti jasno: Tele smrtne grehe sem storil in kolikokrat. Če smrtnih grehov nimaš, boš pa našel dovolj malih grehov.

Pomni, kar sedaj pride. Sedaj v duhu poglej na podobo Križanega in reci sam pri sebi: Torej sem tudi jaz tebe, o Jezus, s svojimi grehi bičal, s trnjem kronal, ti težki križ nakladal in te na križ pribijal! Potem pa pobožno, tako da boš čutil veliko žalost v svojem srcu, obudi kes in moli: O moj Bog, vsi moji storjeni grehi so mi iz sreca žal, ker sem tebe, vso svetost in neskončno dobroto, katero iz cele-

Mnogo se je že pisalo o nalogah in dolžnostih, katere naлага vojna našemu ženstvu. Velike so te naloge in skoro se zdi, da so preogromne za šibka ženska ramena. Za vzgled pa si vzemimo naše možljunake; ne strašijo se žrtev, katere prinaša vojska v svojem krvavem znamenu. Dolžnost naša, dolžnost ženstva je torej, da posnemamo te neustrašene može. Sicer ne moremo služiti ljubljeni domovini s tem, da bi sukale orožje; naš prostor je drugje, drugje se rabi naše moči.

Kaj ne, predrage, me nočemo zaostajati zadaj, kadar nas kliče domovina. Skažimo se vredne hčere naše mle Slovenije. In ko se bodo vračali naši junaki-zmagovalci, ovenčani z vencem lutorike, ko bo domovina prosta vseh sovražnikov, tedaj, žene in dekleta, ali se vam ne bo širilo sreča ponosa in zavesti da ste tudi ve po svojih močeh pripomogle k zmagi? Kako bi mogle sicer pogledati v oko tem junakom, ako bi sedaj, sredide la, omagale? Nikakor! Me hočemo sodelovati, tudi me hočemo biti deležne onega sladkega občutka, da smo storile svojo dolžnost.

Domovina sme zahtevati vsako žrtev. Može infantje so prisegli zvestobo cesarju in domovini. Kje je tisti, kateri bi te prisegi ne držal? Ni gavvrstah naših mož, naših borilcev. Večno hite neustrašeno, pogumno naprej, vedno polagajo nove žrtve na oltar domovine.

Vera, upanje in ljubezen, kdo ne pozna teh lepih sestrice? Še ena naj se jim pridruži, zlasti sedaj v vojnem času. Verujmo v Boga, v njegovo previdnost in dobroto, kajti, kdor veruje, bo zveličan. Zaupajmo v boljšo bodočnost; ljubimo našo rodno zemljo, ne zapuščajmo je v času, ko potrebuje pomoči nas vse. In zdaj pride četrta sestrica, zvestoba Predrage! Naši možje so prisegli zvestobo cesarju. Komu pa ste jo prisegle ve? Ali ne onim mučencem, ki trpe tam na tujem, ki krvave svojo srčno kri, ne samo za domovino, temveč tudi za nas vse? Tukaj se dotaknem točke, o kateri bi boljše bilo, da bi se je ne bilo treba dotakniti. Same ste že goftovo brale ali slišale, kako žalostne posledice prinaša vojna z ozirom na nekatere — ne na vse, Bog obvaruj — ženske. Moramo in hočemo napovedati boj tej kugi, ki se pogubljivo razširja po celem sedanjem svetu.

Dobro ime je bilo slovenskemu ženstvu vedno sveta reč. Mar naj sedaj, ko nam vojna itak že vse vzame, tudi naše pošteno ime izgine? Radi par izgubljenih bitij, ki so izgubila vero v same sebe, naj nosi celo ženstvo sramotni pečat propalosti?

Varujmo se slabe druščine! Star pregor pravi, da eno gnjilo jabolko pokvari deset dobrih. Posvečujmo se delu, v delu najdemo pozabljenje, delo je zdravilo zoper slabe misli. S krepko voljo in zdravim razumom bodo premagane vse težkoče, katere naлага vsakemu njegov poklic. Bodri naj nas zavest, da napoči čas, ko mine tudi to vojno zlo. Bodimo pa močne, da nam ne bo treba povesiti oči ob času svidenja.

ga srca ljubim, z njimi razžalil. Trdno sklenem s tvojo milostjo svoje življenje poboljšati in vse, tudi smrt rajši pretrpeti, kakor tebe svojega Boga še kdaj s kakim grehom razžaliti.

To dvoje mora obsegati molitev kesanja: prvič žalost nad grehi kot božjimi žalitvami in drugič trdn sklep, da se hočeš res poboljšati. Da ti bode res težko pri srcu, kes večkrat moli prav zbrano, predno prideš na vrsto, zakaj kdor nima nobene dušne žalosti nad storjenimi grehi, njemu grehi ne bodo odpusčeni. Vest izpršaj na sličen način vsak večer, pa obudi kes in boš vedno pripravljen na smrt. Kadar ni mogoče opraviti spovedi, nam že popolno kesanje dobi odpuščenje grehov. Junak skesanega srca se ne pogubi.

Sedaj pristopi k spovedi. Naj te ne moti, če ni spovednice in se moraš kje pod milim nebom spovedovati. Ko praviš svoje grehe, si misli, da jih praviš Jezusu samemu. Reci: Moja zadnja spoved je bila ... Na to povej vse smrtne grehe po številu. Nekdar ne reci: Večkrat sem bil pijan, dostikrat sem hudo preklinjal. To ni število. Temveč reci na pr.: trikrat sem bil pijan, vsak teden sem enkrat hudo preklinjal itd. Če nimaš smrtnih grehov, hvala Bogu, pa se spovej saj nekaterih malih grehov. Bodи odkritosčen pri spovedi. Nič ne zakrivaj, nič ne zamolči. Sploh se ne boj iti k spovedi, če je le priložnost. Vsak dan te lahko Bog pokliče pred svoj sodni stol, zato moraš biti vedno pripravljen.

Bolnega generala, ki 40 let ni bil pri spovedi, je nagovorila strežnica usmiljenka, naj bi opravil dolgo spoved, ker je spovednik v kapelici na razpolago. General gre in ko zagleda spovednico, se ustraši in zbeži iz kapelice. Pa ravno mu pride nasproti usmiljenka in ga milo pa resno pokara: „Vi, ki se v najhujšem boju niste bali krogelj, pa se bo-

junake, katerih ne podere smrtonosna krogla, ne morilno jeklo, te junake bi podrlo spoznanje, da so bili izdani tam, kjer so pričakovali ljubezni in zvestobe. In če se ne povrne vsak nazaj v naše kroge, ako ga krije tua zemlja, potem smo dolžne, da žastimo njih spomin.

In vežene, ki imate deco, odgajajte je v krščanskem in slovenskem duhu, da postanejo enkrat iz nje dobri ljudje, vredni sinovi junaških očetov, vneti katoličani, zavedni Slovenci! V mladini leži vsa prihodnost; skrbite tedaj, ve matere, da se bode naša ljuba domovina povzdignila, da se bo delo, začeto od njih očetov, nadaljevalo v blagor naroča.

Dve prošnji ste to, kateri polagam na sreču vsemu našemu ženstvu. Bodite zvesle domovini, bodite pa tudi zveste možem-junakom. Ako storite to, pa boste dovolj storile.

H. Z.

Podržavljenje ljudske šole.

V vladnih krogih na Dunaju se resno misli na to, da bi se ljudska šola podržavila. Vlada hoče dobiti v ljudski šoli večji upliv na vzgojo otrok, a obenem pa lroče tudi odpraviti nedostatek, da po nekaterih deželah in okrajih za šolo ni bilo dovolj prekrbljeno in da so se tam pojavljali visoki odstotki analfabetov (ki ne znajo ne pisati ne čitati). Stališče vlade je razumljivo. Njej je na tem ležče, da se domovinski čut v ljudski šoli goji mnogo bolj, kakor do sedaj. V tem oziru je bilo, tako pravijo veščaki, na Avstrijskem najslabše. Povsod drugod se že v mlada sreca zanaša misel skupne državnosti in ljubezen do lastne države. Pri nas pa je tudi ljudska šola trpela že pod slabimi posledicami narodnostnih bojev, kar smo narodnosti ob meji najživeje občutili. Sedanja vojska je tudi pokazala potrebo najširše vojaške izobrazbe. Ako hoče vlada ž njo začeti že v ljudski šoli, je samoumevno, da mora imeti vso oblast na ljudskih šolah tudi sama v rokah. Tudi visoki odstotki analfabetov ne morejo biti nobeni vlasti že iz vojaških ozirov povolj. Vojaska uprava hoče imeti izobraženo vojaštvo, ker ž njim mnogo lažje in sigurnejše postopa.

Tudi na družabne razmere se bi novi ljudsko-šolski načrti ozirali. V kaki meri, ne vemo. Toda slovenski poslanci ne bodo zamudili, da pravočasno opozorijo vlado na želje, ki jih izražajo kmetje ite zaletom.

Nastopila bo seveda tudi sprememb glede vzdrževanja ljudskih šol. Sedaj je tako, da morajo šole graditi, vzdrževati in razširjati občine (šolski okoliši), govoriti pa imajo okrajni in deželnli šolski sveti. S preosnovno ljudskošolskimi zakonitih določil bo tudi v tem oziru nastopila za kmeta ugodna sprememb.

Z narodnega stališča nimamo oljmejni Slovenci, ki še ne glešamo šolske narodne samouprave, zoper podržavljenje ljudske šole popolnoma nič ugovarjati, kajti prepričani smo, da se bo državna uprava dala voditi v narodnostnih začevah napram za državo odlično zaslужnim Slovencem od načel, ki poznajo samo strogo pravico. V drugih začevah, ki se tičejo nameravane sprememb, pa bi bilo dobro, da bi vladala še enkrat slišala vse želje in zahteve cerkve, staršev, ljudskih slojev in kajpača tudi učiteljstva. V nemških listih se je o tem vprašanju že začelo razpravljati in koroški poslanec dr. Steinwender suče zopet pero za svoje, kmečkemu stanu prijazne nazore.

jite spovednice!“ General se povrne v kapelico in ko opravi sv. spoved, objame spovednika, tako je bil srečen.

Po spovedi poslušaj Jezusa, ki ti govori na srce: „Glej, ozdravljen si, nikar več ne greši, da se ti ne prigodi kaj hujšega“ (Jan. 5, 14). Opravi takoj naloženo pokoro.

2. V evangeliju današnje nedelje Jezus ni le nebeski zdravnik, temveč tudi dobr pastir, ki svoje ovčice — 5000 jih je bilo — čudovito nasiti s 5 kruhi in 2 ribama. Še čudovitejše nasituje Jezus v sv. obhajilu naše duše, ko se nam sam daje v hrano za večno življenje. In te hrane nujno potrebuje naša duša, da ne oslabi in si ohrami nadnaravnno življenje. Zato mora ob velikonočnem času pod smrtnim grehom vsak kristjan prejeti sv. obhajilo.

Slovenski junak, kaj ne, tudi ti boš porabil priliko, če se bo le ponudila, da prejmeš sv. velikonočno obhajilo. Saj ni večjega veselja, kot združiti se z Jezusom posebno še na bojnem polju. Ne čudimo se torej, če piše slovenski vojak z laškega bojišča: „Tukaj smo bili tako srečni, da smo se smeli udeležiti sv. maše in prejeli smo tudi sv. zakramente. Nepopisno veselje je takrat zaigralo v mojem srcu. Zajel sem iz tega novo moč in nov pogum.“ Umljivo nam je sedaj veliko veselje, ki so ga vojaki slavnega 87. pp. razodevali v svojih pismih, ko so poročali, kako so v Karpatih prejeli za laško veliko noč sv. zakramente, kako je z njimi sam poveljnik Hossner pristopil k mizi Gospodovi.

Sprejmi sv. obhajilo s čisto vestjo in s pobožnim srečem. Lahko ti je sv. popotnica. Misli si, kako dober je Jezus, kako te ljubi, da hoče celo v svojem srcu prebivati. Bodi mu tudi ti dober in ga prejmi z največjim hrepnenjem. Po sv. obhajilu ga prisrčno

Italijansko bojišče.

Zadnji čas se dobili Italijani od Avstrijev še skoro vsak dan mečno po prstih. Odkar so Lahi ustavili svojo „peto ofenzivo“, so naši iztrgali Italijanom na črti severno od Gorice in na koroškem ozemljju več važnih postojank. O uspehih pri Tolminu in na Rombonu smo že zadnjič poročali.

Dne 25. marca so vdrle avstrijske čete izhodno od sedla Plöcken (blizu koroško-tirolsko-italijanske meje) v italijansko postojanko, katero so imeli Italijani zasedeno že od začetka vojske.

Dne 26. marca se je sovražnik silno a zmanj trudil, da bi nam iztrgal jarke, ki smo mu jih prejšnji dan odvzeli. Uporabljaj je pri napadih vedno večje število svežih čet, a uspeha ni dosegel nobenega. Boji so se ta dan razširili tudi na sosednje dele bojne fronte izhodno in zahodno od sedla Plöcken. Borba se je nadaljevala celo noč od 26. na 27. marca.

Pri Gorici so naši dne 26. marca dosegli izredno važen uspeh. Z naskokom so zavzeli celo sovražno postojanko pred severnim delom višine pri Podgori. Sunek naših čet je bil tako silen in presenetljiv za sovražnika, da se velikemu delu sovražnih vojakov ni več bilo mogoče umakniti. Tako so naši ujeli pri tem napadu 525 Lahov, med temi 13 časnikov.

Italijani so gotovo že obupali, da bi dobili kedaj Gorico v svojo last, ker so jo dne 28. in dne 29. marca zopet močno obstreljevali. Sploh pa Italijani obupavajo, da bi se jim kedaj posrečilo prekoračiti dosedjanje črto.

Naša fronta ob Soči.

„Deutsches Volksblatt“ poroča: Soška fronta se začenja na jadranski obali v ponzanskem zalivu med Tržičem in Devinom, poteka sporedno z južno železnicu po robu Doberdobske planote zapadno od Selce, Sv. Martina in Sv. Mihaela, prekorači z železnicu, ki vodi iz Tržiča v Gorico, severno od Vrha Sv. Mihaela reko Vipavo, nato se na kratki proggi oklepa soške struge in gre v pravem goriškem predmostju na desni zapadni breg Soče, obsegajoč ceste in goriški železniški most v Krmin, ob Podgori, Oslavju in Sabotinu in severno od tega, ob vznožju Sv. Gore, še enkrat prekorači Sočo, to pot proti izhodu. Tu se nadaljuje fronta tesno ob srednjem Soči po robu Batske planote. Soča, ki dela tu najmočnejši ovinek proti zpadu, obliva obkrajne višine Plave in Zagore, katere so se vršili tako vroči boji. Nedaleč od Sela se vrne fronta nazaj na zapadni breg Soče in tvori pred Tolminom razsežno predmostje, ki varuje vhod v jadransko dolino in bohinjsko železnicu. Severozapadno od Tolmina so Italijani prešli preko Soče, ki se obrne tu proti severozapadu, ter so se ustavili na pobocju visokega Krasa. Mrzlega Vrha in na robu Krna . . .

„Italijani v Gradeu in Ljubljani.“

Kako lažejo Italijani, priča naslednje pismo, ki nam ga je poslal naš naročnik Jakob Šoba iz po-

zahvali in ga prosi potrebnih milosti. Daj mu cejo svoje srce, daruj mu svoje trdne skele in obljulfu mu večno zvestobo. Ti z Jezusom in Jezus s teboj.

Slovenski junak, tako obhajaj veliko noč. Sv. zakramenti ti bodo dali moči, da boš lepo živel, se junaska vojskoval, vero ohranil in če bi Bog tako sklenil, tudi srečno umrl ali pa se zdrav povrnil v domovino. Če bo prilika na bojišču, ne zamudi je. Pokaži, da si vernega slovenskega naroda veren sin. Če ne bo prilike, pa potpri, se vsak dan kesaj grehov, pa prejmi gotovo sv. zakramente, kakor hitro ti bo mogoče. Ako si v garniziji v ozadju ali prideš na dopust, prejmi sv. zakramente, kolikorkrat bo le mogoče, v bojnišnici pa se navadi na vsakdanje sv. obhajilo, da te nebeski zdravnik tem prej ozdravi.

Može in mladeniči naši, ki nam branite dom, vedite, da vsa domovina gleda na vas. Žene, otroci, starši, bratje in sestre, neveste trepetajo vsak dan za vaše telesno življenje, pa v strahu so tudi za vaše dušno življenje, ker v vojski je veliko nevarnosti. Težko čakamo vašega povratka. Kakšno bo to veselje! Toda spremenilo bi se v neskončno žalost, če bi se reklo: Veren je odšel, neveren se vrača, čist je odhajal, pokvarjen in okužen prihaja nazaj. Naša domovina potrebuje po vojski vernih, poštenih in zdravih mož in mladeničev. Zato pa, junaki slovenski, snidite se gotovo za veliko noč z ljubim Jezusom pri sv. spovedi, zdržite se z njim v vrednem sv. obhajilu. On bo vaša moč, vaša zmaga, vaše varstvo, vaša sreča. „Vse premorem v njem, ki me močnega dela“, pravi sv. Pavel (Filip. 4, 13).

Ne pozabite nikdar besed Jezusa Kristusa, ki pravi: „Kdor je moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obudil posledaji dan“ (Jan. 6, 55).

Fr. Sal. Gomilšek.

krajine San Paolo v Braziliji v južni Ameriki. Pisemo se glasi:

Italijani se v Ameriki baba, kako so njih izvežbani vojaki hrabri in kako Avstrije podijo in pobijajo in da so že Italijani v Gradcu in v Ljubljani. Italijani tudi širijo vesti, da so si zelo mnogo denarja izposodili, da bodo mogli za Avstrijo (ko jo zasejajo) plačati njen dolg. Tukaj je več Italijanov, kot drugih ljudi. Če jim kdo reče, da imajo Italijani večje izgube, kot Avstriji, že pokažejo nože. Ko ne bi mi bili boli pametni, bi imeli tukaj tudi vojsko. Nikdo Italijana ne hvali, zato pa se morajo sami hvaliti.

Deset mescev Italijanske vojne.

Pred desetimi meseци, kako navdušenje v Italiji, ker so mislili, da bo v par mesecih konec vojne in da pridobi Italija Gorico, Trst in Dalmacijo. Po desetih mesecih so tam, kjer so bili prve dni, ko so z godbam prikrali v Furlanijo in šli daleč, do kjer smo jih dovolili. Potem pa niti koraka naprej. Zaman bijejo ob kraško skalovje, zaman se vzpenjajo proti Kalvariji, nič ne pomagajo napori ob tolminskem območju, ob koroški fronti, ob silovitih tirolskih Alpah. Italija je gospodarsko uničena, ljudstvo je razburjeno. Kadorna pa je nobitel te dni v Pariz in v London, odkoder misli, morda da se vrne s čarobno močjo, da predere soško fronto in poniža pred seboj Dolomite. Ali na fronti je vse po starem in tistega „lepega vremena“, katerega Kadorna tako željno pričakuje, ni in ni. Se dva meseca, pa bo leto dni, od kar se bori Italija proti Avstriji. Ali bodo butali še dva meseca ob naše utrdbi in junajske prsi naših taščnih braniteljev? Da bi se Italija spamečevala v sled dosedanjih porazov in izgub, na to ni misliti, usojeno je je, da izkrvavi ob avstrijski meji za izdajsko njen početje.

Izredno velike Italijanske izgube v peti ofenzivi.

Svicarski listi poročajo, da so imeli Italijani v peti ofenzivi izredno velike izgube, tako velike, kakorih še ni bilo pri dotedanjih sunkih. Da se je ustavila ofenziva tako hitro, so krive te izgube. Dva polka italijanskih ženijskih čet, ki sta čakala v frontni vrsti, sta bila s hitrim protisunkom skoro popolnoma poražena.

Kadorna na francoskem bojišču.

Kadorna je šel iz Pariza v London, iz Londona pa na francosko bojišče. Najprej je obiskal belgijski glavni vojni stan, kjer je imel dolgo posvetovanje s kraljem Albertom. Na to se je podal v angleški vojni stan, kjer je bil baje sijajno sprejet. Z angleškim poveljnikom generalom Douglas Haigom je obiskal glavne točke angleške fronte. Na to se je podal v Pariz, odkoder obiskuje francosko fronto. Koncem tedna se vrne v Italijo, gledat, če je izdajalcem vreme postalo že prijaznejše.

Pred šesto italijansko ofenzivo

Poročila z italijanske fronte pravijo, da se Italijani pripravljajo na šesto ofenzivo. V Benečiji, torej v bližini soške fronte, se opaža zadnje dni prav živahn prevažanje svežih čet na soško bojno črto, kar znači, da bodo Italijani skoro gotovo začeli spet z veliko silo napadati. Na Dobredobski planoti so se že vršili dne 24. marca hudi sproščadi. Naši so vse napade pri Sv. Mihaelu, Sv. Martincu, Selcah in pri goriskem območju odbili. Živahni boji se vršijo tudi na koroški črto. Lahko bi radi dobili izgubljene postojanke pri sedlu Piščken nazaj, a vrli loveci bataljona štev. 8, pri katerem služijo štajerski in koroški Slovenci, so vse napade odbili. Pred njihovimi postojankami je ležalo dne 27. marca 500 mrtvih Lahov. Hudi boji se vršijo tudi za postojanke na Malem Palu na Tirolskem.

Domneva se, da so v Parizu pri zadnjih posvetovanih pozvali Italijane, naj začnejo z ofenzivo, da tako Avstria ne bi mogla pošiljati svojih čet pred Verdun. Francoski list „Echo de Paris“ priporoča Italijanom, naj avstrijsko fronto na enem mestu odločno napadejo in tako vkorakajo v Ljubljano, Trst in dalje proti Dunaju. Bi že bilo, ko bi naših vojakov ne bilo!

Težave z ranjenci v Dolomitih.

O težavah pri prenašanju ranjencev v Dolomitih (na Tirolskem) poroča neki prostovoljec svojim domaćim: Zjutraj ob 7. uri se oglaši poziv: „Prostovoljci za prenos ranjencev naprej!“ Oglasi se 20 vojakov in proti večeru se odpravimo navzgor proti postojankam. Po peturni hoji smo skoraj na vrhu. Meni zamenja drugi in kot krilna straža vzamem puško. Kot prvi grem tipaloč dalje. Tedaj mi zadene noge na nekaj mehkega. Nekote sežem po oviri — in v roki držim ledensko roko. Luč je prepovedana, a tudi žepna svetilka, ker smo tik pred žičnimi oviram. Tipljem dalje in doženem, da leže tu trije mrtvi. Čudno ti je pri sreu: Vsepovsod prežeca smrt, črnotarna noč, mrtveci ob nogah. Oglasi se tiboh ječanje

in mi vemo, da smo na cilju. Polnoč je proč. Previdno naložimo ranjence. Naša nosilnica je zadnja. Naslovratku se vdiram do kolen v močvirna tla. Nosi me Italijana, ki je izredno težak. Po 20 korakih razsvetli svetilna krogla vse naokrog, kakor bi bilo podnevi. Tu pomaga samo eno sredstvo: dol tam, kjer stojiš. In takoj zatreška. Vedno iznova švigačo svetilne rakete in vedno iznova popadamo na tla. Tedaj zakliče ranjenc: „Aqua, mi dia aqua!“ (Vode, daj mi vode!) Preko kolen zagazim v ledenskemu otok in prinesem ranjencu vodo. Pogled po ljubezni in hvalenosti mi je bil v plačilo. Kako prisreno mi je sovražnik stisnil roko! V nekaj urah smo došli ostale nosilnice.

Sam Bog me je varoval in moja velika svetinja.

Peter Ogrizek od Sv. Petra na Medvedovem selu poroča z južnega bojišča:

Bilo je dne 26. okt. 1915, ob 3. uri popoldne. Stirje smo v kritju v pogovoru, nad nami se pa stope italijanski letalec, ki si riše našo postojanko. Letalec izgine in za četrte ure že pada prva granata v zadi za kritjem, Jaz rečem: Pojdimo v drugo kritje, tu ni več varno! Ko izgovorim, že pada druga granata en meter od nas. Nagloma rečem: Sedaj pa pograbimo puške in bežimo! Komaj to izgovorim, že pada tretja granata v sredo med nas. Enega ubije, drugega težko rani, tretjega lahko, meni pa se ni nič zgodilo. Pač pa mi je puško zvinilo, nahrbnik raztrgal, krušnjak ob strani tudi raztrgal, le molitvenik, ki je bil v njem, je postal popolnoma nepoškodovan. Sam Bog me je varoval in moja velika svetinja s podobama sv. Družine in angela variha, ki sem si jo pripel na prsi že v Petrovčah in še jo vedno tukaj nosim.

Podoba Srca Jezusovega nepoškodovana med razvalinami.

Karl Šabeder iz Jarenine piše vlč. g. dekanu J. Čežku z italijanskega bojišča:

Neko jutro ob ranem svitu, ko je še topništvo počivalo, grem radoveden pogledat v bližnjo vas. Z žalostnim srcem sem gledal večinoma do tal porušena poslopja. Le pri cesti zapazim na pol porušeno hišo in na steni krasno podobo presv. Srca Jezusovega. Podoba je meter visoka, živo slikana in je nekaj častitljivega. Moje srce je bilo ginjeno do solz. Ta podrtja in ta nepoškodovana podoba, to ne more biti samo slučaj, ne! To je nekeša usmiljenost, katera nam je tukaj pri potu pustila to tolažljivo podobo, da se marsikateri m' mogredoč, obupan in potre vojak pri tej toliko tolažljivi podobi ustavi, jo počasti in prosi neskončno usmiljeno Srce Gospodovo varstva in pomoči. Potem lahko poln zaupanja in tolažbe nastopi svojo pot. Bil sem svoje dni bolj med mlačnimi krištjanji, pa vendar sem imel veliko veselje do svetih podob in sem jih rad počastil, kjerkoli sem prišel ž njimi v dotiko. Božje Srce mi je v tem trenutku vse povrnilo, namreč da sem popolnoma potolažen v živi veri, da še biva nad nami pravčni, pa tudi usmiljeni Bog, kateri varuje one, ki se k njemu zatekajo.

Prečastiti gospod! Ni mi žalo miru, predno se nisem odlečil, da Vam ta dogodek iz mojega življenga nazočnam. Vem, da ste goreč častilec presv. Srca in da se ga s tem večjo gorečnostjo oklenemo. Srce Jezusovo, budi naša bramba!

Kako sem šel po kapo laškega vojaka.

Peter Ogrizek od Sv. Petra na Medvedovem selu piše z italijanskega bojišča:

Neko noč vpraša naš poročnik: Kdo si upa iši po kapo mrtvega laškega vojaka, ki leži v žičnih ovirah, da izvemo, od kaferega polka je? Ko se nihče ne oglaši, se jaz ponudim za to nevarno delo. Počasi se priplazim do njega, bil je 25 metrov oddaljen, a rabil sem za to poldruž uro. Malo sem se premaknil, pa sem postal. Bilo je mesečno in lahko bi me opazili sovražniki. Ko dospem do njega, mu vzarem kapo in jo v nekaj skokih ponesem k nam nazaj. Lahko si sicer streljali za meno, pa me niso zadeli. Poročnik me je pohvalil in moral sem biti vedno pri njem. Bil sem predlagan dne 1. novembra 1915 za odlikovanje.

Rusko bojišče.

Kakih posebno važnih dogodkov na avstrijskem delu ruske fronte zadnje dni ni bilo. Pri Burkau ob Strypi so naši dne 24. marca vdrli v sovražne jarke in tam porušili ruske obrambne naprave. Isto dan so se naše poizvedovalne čete pri Lataču ob Dnestrju pred rusko premočjo umaknile v svoje glavne postojanke. Ob Dnestrju niso Rusi še nikjer drugod prodrl čez reko, nego samo pri velikem ovinku južno od Bojanja (ob besarabski meji). Nasprotno pa se naša postojanka na severni strani Dnestrja pri Zaleščikiju zelo dobro drži. Pri Ušički Rusi niti niso poskušali priti čez reko. Uračno poročilo dne 28. marca pravi, da so Rusi ob besarabski meji pri Bojanu in pri

Oliko zopet razvili živahn delovanje artilerije in infanterije. Ob Strypi (ob izlivu v Dnestr) so tudi pričeli napadati. Ali so to znaki že tako dolgo preokrovane ruske ofenzive tudi nasproti avstrijski fronti, bo pokazala bodočnost.

Na severu, v prostoru med Naroskim jezerom in Rigo (južno od reke Dvine) je ruska ofenziva proti nemškemu delu fronte v polnem teku. Tam se vršijo že od dne 17. marca srditi in zelo krvavi boji. Rusi so se navalili z velikansko silo na Hindenburgovo armado, katera se je le na manjših točkah nekoliko umaknila. Rusi imajo na tej črti, ki je dolga 360 km, zbranih 30 armadnih zborov. Nemci pravijo, da so Rusi dosedaj izgubili že do 80 tisoč mož.

Francosko bojišče.

Pred Verdunom se sicer ni nobeden izmed običajevnikov od zadnjega poročila sem premaknil, toda boj se nadaljuje. Nemci so dne 25. t. m. tako silno obstreljevali Verdun, da je v mestu izbruhnil požar. Nepristranski vojni poročevalci pravijo, da za Francoze pri Verdunu preostaja samo dvojno: Ali da izročijo Verdun Nemcem, ali da se spustijo z Nemci v veliko in odločilno bitko. Poročevalci priznavajo, da nemške vojaške priprave nadkriljujejo priprave Francozov.

Glavni naskok na Verdun.

Boji se razširjajo čez celo francosko bojišče. Artilerija deluje vedno živahnje. Francoski časopisi pravijo, da kažejo vsa znamenja, da bodo Nemci v kratkem z vso silo naskočili Verdun.

Pariška posvetovanja.

Kadorna, poveljnik laških čet, je iz Pariza odpotoval tudi v London na obiske. Iz Londona se je zopet vrnil na Francosko, kjer vaje sedaj študira na francosko-nemškem bojišču način ondotnega bojevanja.

Ta teden se vršijo v Parizu posvetovanja četverosporazumovih ministrov zastran različnih gospodarskih vprašanj. Razven Ruske so vse države zastopane. Laško zastopata ministra Salandra in Soninno.

Kaj je delal Kadorna v Parizu in v Londonu, in v kakem smislu so se vršila ministrska posvetovanja v Parizu, ne vemo. Kar pišejo časniki, so le ugibanja. Le toliko vemo, da kjer se shajajo naši sovražniki, se delajo načrti proti nam in ne za nas. Bodimo torej tužni mi vedno na straži! Zato se nam zdijo tudi skrajno neverjetno naziranje graške „Tagesposte“, ki ne izključuje, da so se naši sovražniki že posvetovali o vojnih ciljih, to se pravi o predpogojih za mir.

Podmorski boj.

Boj nemških podmorskih čolnov proti angleško-francoskim trgovskim ladjam se je meseca marca zelo poostrial. Vsak dan potopijo Nemci po eno ali dve sovražni ladji.

Nov spor z Ameriko.

Spor med Nemčijo in Severnoameriškimi državami zastran podmorskog boja proti oboroženim trgovskim ladjam se ni poravnal, in že se je dogodil nov sluraj v podmorskem bojevanju, ki razburja Ameriko. Na ladji „Sussex“, ki so jo Nemci torpedirali, se je ponesrečilo tudi nekaj Amerikanov. Amerika že zopet govori, da bo pretrgala z Nemčijo diplomatične zvezze, da je razmerje skrajno nevarno in tako dalje. Amerika je sedaj največja zaščitnica Anglije in Francije na morju in vsled tega veliko kriva, da se vojska vleče vedno dalje brez konca in kraja.

Pred Solunom.

Rumunski listi pišejo, da se Francozi in Angleži pripravljajo na ofenzivo, ker so avstrijsko-nemško-bolgarske čete drugod zaposlene. Ali francoske in angleške ne? Grški listi pa pravijo, da se Bolgari pripravljajo za veliko ofenzivo proti Solunu. Menda bo najboljše, da ne verjamemo ne rumunskim, in ne grškim listom.

Princ Mirko v Cetinju.

Črnogorski princ Mirko, ki je že dalje časa bolen in je dosedaj stanoval v svoji vili v Podgorici,

je pred kratkim prispel v Cetinje, kjer so mu zdravnikи svetovali, naj spremeni zrak in se obrne do strokovnjakov. Kakor se poroča, se bo princ Mirko podal v kakšno kopališče, kakor hitro bo zdravje to dopustilo.

Grčija o našem položaju

Grški vladni list „Neon Asti“ opisuje sedanji vojni položaj in pravi: Kar danes vemo, je, da imata Avstria in Nemčija, odkar ste razbili Srbijo in Črnogoro, gospodajočo ulogo na Balkanu in na vseh frontah prve besede. Avstrijska in nemška armada zadržujeta ruskega velikana z njegovimi milijoni in milijoni bajonetov, da ne more naprej, Italijo sta potisnili iz napadanja v obrambo, a na francoskem bojišču se mora četverosporazum z velikanskimi izgubami braniti proti nemškemu napadanju.

Mir blizu?

Glasilo neodvisnega angleškega delavstva „Labour Leader“ izraža mnenje, da postaja razpoloženje za mir vedno ugodnejše. Francoski finančni minister Ribot je namignil, da je mir blizu, in te besede se smejo smatrati kot izraz cele Francije. Tudi na Angleškem je zadnji čas javno mnenje krenilo na drugo plat, kar najlažje potrdijo govorniki na ljudskih zborovanih.

Amerika bo posredo-vala za mir?

Italijanski listi prinašajo na prostorih, ki takoj zbudijo pozornost, vesti o pogovoru, ki se je baje vršil med nemškim državnim kancelarjem Bethmann-Hollwegom in ameriškim poslanikom v Berolinu. Oba državnika sta razpravljala o možnosti skorajšnjega sklepanja miru. Listi opozarjajo na poročilo ameriškega časnika „Evening-Post“, kateri je priobčil, omenjeni pogovor med nemškim državnim kancelarjem in ameriškim poslanikom. Državni kancelar je baje izjavil, da čas, ko bodo Združene države Severne Amerike lahko začele pripravljati tla za mirovno pogajanja, ni več daleč. Ameriški listi pa celo prinašajo domnevane mirovne pogoje, ki jih je sestavil nemški državni kancelar. Londonski dopisnik italijanskega lista „Corriere della Sera“ piše, da ima poročilo lista „Evening-Post“ samo namen, da lahko nemški poslanik grof Bernstorff v Vašingtonu dožene, kako bi v Ameriki javno mnenje sodilo o posredovanju Združenih držav v prilog miru. List „Sekolo“, ki se tudi bavi z gorej omenjeno zadevo, pravi, da če poročila ameriških listov temeljijo na resnični podlagi, se lahko smatra, da je Amerika po odstopu admirala Tirpitza zavzela napram Nemčiji prijaznejše stališče.

Bošnjaki pri cesarju

Cesar je v torek, dne 28. t. m., v Šenbrunu na Dunaju sprejel odposlanstvo Bošnjakov in Hercegovcev, sestavljenog iz vseh stanov, da so mu pod vodstvom deželnega načelnika generala Sarkotiča izrazili svojo zvestobo in uđanost. General Sarkotič je rekel v nagovoru, da se je poskušalo Bosno in Hercegovino, katera je prišla pod cesarjem Franc Jožefom v mirne in redne razmere, iztrgati naši monarhiji. A prišlo je drugače, sinovi teh dežel zmagonosno prodriajo s habsburškimi zastavami v tuje dežele in povzdignjenim in veselim čustvom prinašata Bosna in Hercegovinę žrtve na altar velike skupne domovine. Cesar je odgovoril, da ga veseli, videti zastopnike Bosne in Hercegovine pred seboj. Bosansko-hercegovske čete imajo pravico do njegove očetovske hvaležnosti. Tudi prebivalstvo rado žrtvuje in pomaže. Cesar z zaupanjem v Vsegamogočnega pričakuje, da se bo v bodočih mirnih letih delalo složno in plodonosno, ter pozdravlja zvesto mu prebivalstvo Bosne in Hercegovine. Na to je cesar ljubezljivo govoril s posameznimi člani odposlanstva.

Slovenske žrtve za domovino

— Štefan Aristovnik. Častno je padel na Doberdobski planoti dne 25. nov. 1915 vrlj slovenski mladenič Štefan Aristovnik iz Arjevasi pri Patrovčah. Prvokrat je bil na Doberdobski planoti ranjen dne 28. junija 1915. Tokrat pa ga je začela laška krogla naravnost v čelo. Rajni Štefan je bil blag

mladenič. Kot krojaški pomočnik pri svojem bratu je poleg stanovskih vestno izpolnjeval tudi svoje verske in narodne dolžnosti. Bil je tudi član petrovškega Omladila, izvrsten gledališki igralec in tamburaš ter cerkevni pevec. Ko je prvokrat odhajal k vojakom, da mu je njegova sestra svetinjice in rožni venec, in ko je prišel na dopust, jej je vse to pokazal in rekel, da kazuje rožni venec: „Vidiš, da ga še imam in niti enkrat nisem streljal, da ga ne bi imel ovitega okrog roke.“ In piscu teh vrst je reklo: „Prišel sem še nazaj, za kar se imam zahvaliti Petrovški Mariji, katero sem vsaki dan in vsako uro klical na pomoč.“ Svetila junaku večna luč!

Janez Golenač. Iz Čadram se poroča Janez Golenač, 23letni vzgledni mladenič, iz premožne hiše, je vsled rane v vratu po sovražni krogli na Doberdobu dne 26. avgusta 1915 umrl v bolnišnici Ljubljani in bil tam pokopan. Ker so pa stariši ravnega — edini brat tudi vojak — in sestre že lele ravnega imeti med svojimi domačini, se je z dovoljenjem ljubljanskega magistrata dne 21. februarja 1. truplo izkopalno in dne 23. februarja pripeljalo v Čadram in dne 24. februarja se je po slovesnem mrtvaškem opravilu in posnagrobnici, govorjeni po monsignorju župniku, vprito čo obilnega ljudstva na domačem pokopališču položilo k večnemu počitku. Na srečno svrdenje nad zvezdami!

— **Franc Inkret.** Od S v. Petra na Medved selu se nam piše: Dne 22. jun. 1915 je umrl v Horodenki v Galiciji Franc Inkret iz Drviš. Vojni kurar dr. Karol Pavič je poročal o njem materi Julijani Čakš sledče, ko še je živel: „Zadela ga je krogla v prsi; sedaj težko leži na postelji. Neprestano misli na svojo ljubo mater in zelo pobožno moli ter pripoveda svojo dušo presv. Srcu Jezusovemu in blaženi Devici Mariji. Te dni sem ga spovedal in mu poodelil tudi sv. poslednje olje. Razume še vse dobro, toda težko diše, ker mu kri iz prsi zapira grlo. Vi izgubite sinka, pa dobite angela, ki bo Vaš priprošnjik pred Bogom. Hvala Vam, da ste znali dati nebesom angela domovini pa junaka! Lahko jokate, vendar veselite se kot prava krščanska mati.“ Kadet Boleslav Kviatkovski pa je sporočil materi, da je umrl in bil pokopan na pokopališču v Horodenki v izhodni Galiciji. Ona piše: „Izgubili smo žal hrabrega vojaka, toda padel je častno kot hraber branitelj domovine. Mesec marca je bil Vaš sin odlikovan s hrabrostno svetinjo. Ko je bil ranjen, je ležal poleg mene in je vedno govoril o Vas.“ Rajni France, ki je padel v 21. letu starosti, je bil sicer doma in v tovarni dokaj lahkomisljen, ampak bojišču je kaj lepo dokazal, da je sin hrabreg slovenskega naroda in verne slovenske matere, ki mu je bila ob smrtni urri posebna tolažba. Vrli junak, počivaj v miru!

Janez Kajzersberger. S v. A n d r a ž v S
gor.: Mladi mož Janez Kajzersberger, posestnik in
Smolinjec, star 26 let, je dne 9. nov. 1915 na Dobers
dobski planoti, zadet od sovražne granate, položil s
voje mlaðo življenje na oltar domovine. Še zajdnji dan
pred svojo smrtjo je pisal pismo svoji ženi, naj mu
odpusti vsa razžaljenja in se ji je milo v molitev pri
poročal, kakor da bi bil slušil svojo skorajšnjo smrt.
In dne 15. marca je prišlo uradno poročilo, da Janez
za ni več med živimi. Rajni je bil komaj dve leti po
ročen. Bil je katoliško-narodnega mišljenja. Huda u
soda je zadela celo njegovo družino, a udati se mora
ramo volji Gospodovi. Na svodenje enkrat tam nad
vezdam!

— **Jože Kosi.** Iz ljutomerške okolice spiše, da je dne 21. oktobra 1915 na italijanskem bojišču padel 21letni Jožef Kosi. Bil je vrl mlađenič. N.v.m.p.!

— **Ignac Kraner.** Iz Jarenine se poroča Na južnem bojišču je že dne 11. novembra padel 20 letni Ignac Kraner. Tam je prejel na fronti sv. zakramente. Zadnje poročilo je došlo od njega dne 8. nov., tri dni pred smrtno. Tedaj je bil še popolnoma zdrav. Dragi Ignac, spavaj sladko, spavaj mirno, kar kor si je zasluzilo Tvoje mlado, pa lepo življenje. A velika tolažba za nas pa je, da snidemo se nad zvezdami!

— Franc Plavčak, Štefan Terčič, Gal Polajžer, Janez Roršek, Anton Janžek, Franc Cajzek in Franc Žerak. S v. Florijan pod Bočem: Naš padli junaki so še: Franc Plavčak, rojen leta 1892 iz Strojnega sela, je junaska smrti umrl na laškem bojišču dne 27. julija 1915. Drugi, Franc Plavčak, rojen 1896, je padel dne 9. avgusta 1915 pri Siemakovce, Horodenka v Galiciji. Kot junak je padel ravnotam in isti dan Štefan Terčič. (Janez Roršek, Gal Polajžer se navajata le kot pogrešana.) V epidemični bolnišnici v Košicah je na pljučnici umrl dne 5. februarja 1916 Anton Janžek. V rezervni bolnišnici v Mariboru je umrl 39 let stari mož Franc Cajzek dne 6. februarja 1916. Na polju slave je še padel poddesetnik Franc Žerak, rojen leta 1894. Mi Vas ne pozabimo, Bodi Vam zemljica lahka!

— **Martin Sakelšek.** Prišlo je žalostno poročilo, da je padel Martin Sakelšek že dne 8. novembra 1915 in sicer ravno na njegov rojstni dan. Zadela ga je laška granata in je takoj izdihnil svojo dušo. Doma je bil iz Majberg a pri Sv. Vidu pri Ptuju. Rajni zapušča 73 let staro mater, žalujočo ženo in 4 male nepreskrbljene otroke. Bil je skrben oče in priden gospodar. Počivaj v miru na Doberdobski planoti, dragi Martin!

— Andrej Vervega. Franc Eger piše z italijanske fronte, da je dne 26. novembra 1915 umrl 24letni pridni mladencič Andrej Vervega iz Radvanja pri Mariboru. Služil je pri slovensko-štajerskem domobranskem pešpolku. Težko je bilo njegovo slovo od doma, kakor bi znal, da se več ne povrne. Naj mu bo lahka tuja zemlja, ki je popila do zadnje kaplje njegovo kri. Andrej, spavaj sladko!

Razne novice.

Duhovniške vesti. Č. g. Anton Stergar, provizor v preemesni župniji sv. Magdalene v Mariboru, je imenovan župnikom istotam.

* **Mladinska organizacija.** Cerkvene govore za mladino je imel v Ormožu dne 25. marca in pri Sv. Miklavžu pri Ormožu dne 26. marca profesor dr. J. Hohnjec. Na obled krajil je bil sprejem novih udov v Marijino družbo.

* „Kaj delajo trapisti.“ Brat Gabriel Giraud in njegova ustanova v Rajhenburgu.“ Izdal in založil samostan oo. trapistov v Rajhenburgu, Štajersko. — Knjiga opisuje življenje brata Gabriela, ki se je odpovedal najlepšim upom tega sveta ter se je podal v samostan Bogu služit. Ko je leta 1880 francoska vlad-a redovnike preganjala, je kupil za izgnance svoje-ga samostana grad Rajhenburg. Tukaj se je torej u-stanovil samostan, v katerem je brat Gabriel sveto živel in sveto umrl. Poleg tega podaja knjiga kratko zgodovino cistercijanskega reda, razpravlja pomen menihov in samostanov za človeštvo, opisuje zgodovino Rajhenburga itd. Ker pa ima spis namen, sezna-niti Slovence z življenjem trapista, ki se ravno o njem širijo med ljudstvom tako čudne govorice, opisuje se v njej natanko življenje v naših samostanih. Broši-rana knjiga stane 2 K 50 v, v platno vezana 3 K 50 vin., in se dobiva pri oo. trapistih v Rajhenburgu, Štajersko.

* **Hecendorfova radovednost.** V prejšnjem čedu se je mudil na Dunaju načelnik našega generalnega štaba, generalni polkovnik Konrad pl. Hecendorf, da poroča cesarju o vojnem položaju. Po končani avdijenci se je podal naš slavni vojskovođa v neko gostilno v Grünangerjevi ulici, kamor navadno zahaja, kadar se mudi na Dunaju, da povžije svoje opoldansko kosilce. Po končanem kosilu je poklical natakarja, da mu plača kosilo. Pređno je odšel, je potrkal natakarja na ramo ter ga smehljaše vprašal: „Dragi Jože, povejte mi sedaj še, kedaj bode konec vojske?“

* **Trikrat odlikovani slovenski junak.** V bolnišnici Rudečega križa v Beljaku je bil odlikovan dne 24. marca četovodja Maksimilijan Paulič iz Buč pri Kozjem, okraj Brežice, z zlato hrabrostno kolajno. Imenovani se je posebno junaško izkazal v bojih pri Boveu, kjer je bil težko ranjen v pljuča. Sedaj je v bolnišnici in se počuti že precej boljšega. Pripomniti je, da je Paulič že tretjikrat odlikovan in sicer z malo in veliko srebrno in sedaj z zlato svetinjo.

* Šest sinov, dva zeta in dva vnuka ima v vojni službi Alojzij Rožman iz Dobrave (občina Stara-Novavaš na Murskem polju). Imel je osem otrok: šest sinov in dve hčerkki, kateri so bili pred vojsko vsi samostojni posestniki. Sedaj služijo: eden kot rezervist, ostalih pet sinov in dva moža njegovih hčerri pa so črnovojniki. Vsi drugi so dosedaj zdravi v domovini, eden je vojni ujetnik iz Przemysla, le njegov vnuk Alojzij Šrajnar se že od mesca julija 1915 pogreša iz jugozahodne fronte. Oče in mati, katera sta stara vsak po 75 let, pravita, da imata upanje v božjo pomoč, da se po srečno končani vojski vsi skupaj zdravi snidejo.

* **Kdo kaj ve?** Pogrešata se od mesca julija 1.
I. Alojzij Šrajnar in Franc Šalamun, oba pešca pri
87. pešpolku, 3.-X. marštotnija, vojna pošta št. 322.
Kdo od njiju kaj zna, se prosi, da blagovoli nazna-
niti občinskemu predstojništvu v Stari-Novivasi, po-
šta Križevci.

*** Pojasnilo zaradi podpor in vzdrževalnin.** — Nekateri so članke, ki so bili zadnji čas po listih o zvišanju podpor, napačno razumeli. Zato nadlegujejo okrajna glavarstva, ki so z delom že itak preobložena, z nepotrebnimi prošnjami. Podpore se ne zviša vsakemu, ki z dosedanje podporo težko izhaja. Za osebo nad 8 let staro se dovoli podpore K 1.05, če gostuje, in 70 vin., če ima svojo hišo; za otroke pod 8 leti pa polovica od onih dveh svot. Višja podpora se sploh ne dovoljuje, pač pa se najvišja celotna podpora iz gotovih vzrokov večkrat skrči.

* **Poštni zavoji vojakom na bojišče.** Poštno raznateljstvo razglaša, da naj odpošiljatelji zasebnih poštnih zavojev vojakom na bojišče priložijo v dolične poštne zavoje naslov odpošiljatelja in tudi naslov prejemalca, kajti pogostoma se pripeti, da postane naslov na poštnem zavodu nečitljiv ali se pa izgubi in dolične pošilištve ni mogoče dostaviti naslednjemu

* Ne kupujte vojaških predmetov. Po poročilu, ki je došlo na c. in kr. armadno poveljstvo, prodaja osebe moštva potnih formacij oblačila, posebno čevlje, civilnemu prebivalstvu. Ne glede na to, da, če bi se v resnici dogajale take protipravne prodaje ali celo v večjem obsegu uresničevale, bi kupci ne samo postali sokrivi oškodovanja erarija in oškodovanja priravnjenosti čet, saj jih tudi labko zasledjujejo po s

476 kaz. in bi torej zapadli hudi kazni. Zatorej se nujno svari pred nakupovanjem vojaških oblačil, čevljev in drugih vojaških predmetov.

Seznam pogrešanih vojnih ujetnikov. Vojno ministarstvo (oddelek za sestavo ujetniških seznamov) je izdal 1. seznam onih vojnih ujetnikov-Avstrijev, katerih vojaško krdelo ali domaci kraj radi pomankljivih podatkov v seznamu tujih držav, kjer so ujeti, niso bili natančno označeni. Seznam obsega 260 st. ani; vpisanih je 13.000 ujetnikov-Avstrijev, ki se nahajajo v raznih sovražnih deželah. Ta seznam se dobi pri c. kr. državnih tiskarni na Dunaju (Staatsdruckerei) za ceno 66 vinarjev en izvod.

* **Važna odredba glede na vojaško preskrbo.** Superarbitrijske komisije so zastopale dosedaj stališče, da gre invalidna pokojnina in državna podpora le osebam, ki so dobole bolni in vojski, radi katere so jih odjustili. Kdor je bil prej bolan, so ga odklonili. Uradno so pa zdaj naročili, da gre vojaška preskrbnina tudi osebam, katerih bolezni se je poslabšala med vojaško službo. Če je bil kdio bolan, a vseeno spoznan, da je sposoben za vojaško službo in je tudi služil, a je bil potem superarbitriran, se mora pač soditi, da je povzročala poslabšanje bolezni vojaška služba. Tisti, ki so se jim zavrnile prošnje za pokojnino, ker so že bolehal, predno so nastopili vojaško službo, naj prosijo pri svojih četah še enkrat za pokojnino.

* **Odškodnina za preskrbo vojnih ujetnikov.** Dozdaj je bila malim kmečkim posestnikom, ki so rabiли za delo vojne ujetnike, odmerjena za njihovo preskrbo posebna odškodnina. Kakor pa naznanja c. kr. vojaško poveljništvo v Graideu, se je večkrat prigodilo, da občine njim nakazane odškodnine za preskrbovanje vojnih ujetnikov malim kmečkim posestnikom niso izplačale, ampak so ta denar uporabile za svoje izdatke. Opozarja se, da to ni dovoljeno in je obstoječim predpisom narančnost nasprotno ter je zato dolžnost občin, odškodnino za preskrbo vojnih ujetnikov delodajalcem redno izplačevati. Če oti se komu godila krivica, naj se pritoži na c. kr. okrajno glavarstvo.

* **Želja majih mlinarjev.** Iz šmarskega okraja nam piše posestnik majhnega mlina: Prebiramo v "Gospodarju" marsikaj važnega za razne kmečke stanove. Zato Vas prosimo, govorite še tudi za nas uboge mlinarje, naj se postava zaradi plačila v denarju omeji samo na večje mline. Takšni majhni mlini bi pa naj imeli merico kakor poprej. Kaj nam pomagajo tisti krajarji, ki jih dobimo, ker si ne moremo ničesar kupiti za njé? Gotovo lahko vsak pogreša tisto-le pест moke, ki jo mi vzamemo. Nam pa veliko koristi. Drugače moramo zraven mlina lažote konec storiti, mi in naši otroci! Torej priporočamo se tudi mi majhni mlinarji!

* **Odgovor dninarjem.** Kmet iz planinske okolice nam piše z ozirom na članek, ki se je objavil v našem listu iz kroga kmečkih dninarjev ter se je oziiral pred vsem na razmere v planinski okolici, med drugim to-le: Res je, da je sedaj vse dražje na svetu. Zato pa tudi mi kmetje ne pričakujemo od težakov, da bi nam zastonj delali. Plačali smo lansko leto ženskam po 80 vin., pridnejšim 90 vin. Ali tota plača je bila za delo od devetih dopoldne naprej, ne pa od zore do mraka. Ako bi bili delavci že ob 7. uri zjutraj v kmetovi hiši, bi tudi mi nekaj zraven dojdali. Povdorit moramo nadalje, da tudi nam kmetom ne pada z neba milo, sol, olje, potrebna obleka in usnje za čevlje. Vse to moramo mi ravno tako plačati, kakor Vi. Tudi davki so vsako leto večji. Po zimi pa vsi trpimo: Vi dninarji zmrzljete v hiši pri peči, mi kmetje pa zunaj pri delu. Nazadnje pa pravim in prosim: Bodimo zopet vsi složni in edini, da se bomo ložje drug drugega preživelvi.

* **Sadite fižol!** Cesarska namestnija nam pošila poziv na kmečko prebivalstvo, v katerem priporoča, da bi se letos sadilo posebno mnogo fižola in še tudi drugih stročnic. Ker je po-ministrski odredbi z dne 21. sept. 1915 določeno, da sme pridelovalec za lastno uporabo in za seme ohraniti samo eno četrino pridelanega fižola, je priporočati, da se istega vsadi letos čimveč, da bo tako pridelovalcu ostala večja množina za lastne potrebe. Ako komu primanjkuje semenskega fižola, naj se po občini obrne na žetvenega komisarja g. R. Petrovano na mariborskem okr. glavarstvu.

* **Buče in solnčnice.** Letos bo kazalo, kot smo že pisali, nasaditi veliko buč in solnčnih rož, da bomo imeli doma olje za solato in krmo za živino. Buče poznate. Ni pa povsod znano, da je olje iz peček prav dobro za vse jedi, za katere se rabi laško olje. Kar si lahko sam pridelal, idti in si pridelaj! Čemu bi dajali denar tuiim bogatinom? Še vse premalo pa je znana solnčna roža, ki daje dobro jedilno olje, pa tudi olje za milo in firnež. Stisnjeni ostanki so za žival več vredni, kakor janene tropine, katere imajo 28% beljakovin in 112 krmilnih jednot; tropine solnčnih rož pa 32.8% beljakovin in 125 krmilnih jednot. Na sto in sto jih lahko nasejete ali še boljše nasadite po krompirju in turščici. Če ne maraš sam doma prešati, jih boš prav lahko dobro prodal. Solnčne rože bi na marsikateri njivi veliko več donesle, kakor

žito. Lahko jih zasaditi tudi kot lepo ograjo okrog njive.

* **Zenske in poljsko delo.** V naredbenem listu cesarske namestnije je izšel odlok, ki se nanaša na ženske in poljska dela. Cesarska namestnija daje v tej odredbi žetvenim komisijam pravico, da smejo pozvati ženske, ki nimajo lastnih posestev za obdelovati, da morajo pomagati pri nujnem poljskem delu. Izvzete so samo tiste, ki morajo oskrbovati in varovati male otročice. Proti ženskam, ki se bodo protivile navodilom žetvene komisije, se mora pri politični oblasti vložiti kazenska ovadba. Posebno pozornost morajo obračati žetvene komisije napram onim ženskam, ki dobivajo za može, ki so pri vojaških, državno podporo, in katere radi te počpare ne delajo. Če si bodo te ženske s pridnim delom kaj več zaslužile, se jim podpora na noben način ne bo odvzela ali znižala. Cesarska namestnija tudi opozarja, da se mnoge ženske, ki se ogibajo delu, navadijo uživanju alkoholnih pijač. C. kr. okrajna glavarstva so dobila naročilo, da morajo proti takim ženskam, ki se jave v opisanju, nasopati s strogimi kaznimi.

* **Visoke cene za strojno skorjo ali lubje.** Cesarska namestnija je izdala posebno navodilo za dobavo in pripravljanje drevesne skorje ali lubje, ki se rabi pri izdelovanju usnja in podplatov. Cena je sedaj sledeča: za suho lubje v zvitkih 100 kg 30 K. za zlomljeno ali stolčeno (zmlačeno) 36 K. Pred enim letom je znašala cena za debelo zmleto skorjo 3 K, za fino zmleto 4 K 100 kg. Kdor torej more, naj punsti drevesa, če jih je tudi po zimi podrl, ležati nerazdelana, dokler ne pride v drevo sok, da se lahko olupi. To se zgodi v času od meseca aprila do avgusta. Skorja se naj skrbno spravi in posuši. Pri sedanji veliki potrebi bo tudi kraslova (grapava) skorja drugih dreves do gotove mere porabna. Naj vsak skribi, da se bo v tem letu kolikor mogoče mnogo skorje prizavilo. S tem se ne vrši samo domoljubna dolžnost, ampak se napravi tudi dobra kupčija.

* **Bakrena galica.** Kakor se nam poroča, je bakrena galica za naše štajerske vinogradnike že došla in se bo prihodnje tedne razdeljevala. V naših krajih bodo razdeljevali galico okrajni zastopi, ki so poprej sprejemali naročila. Cena bo baje za nekaj vinarjev nižja kot je bilo prvotno določeno.

* **Tudi mlečne karte dobimo.** Po poročilih dunajskih listov, bo izšla v najkrajšem času cesarska naredba, ki bo določala, da bodo upeljane v Avstriji tudi takozvane mlečne karte. V zadnjem času se pojavi izvanredno pomanjkanje mleka. Vzrok temu je kakor so dognali, ker se uporablja v neka terih gospodarstvih preveč mleka za razne domače živali, kot mačke, pse itd. Od te določbe bodo izvzete bolnišnice in take bolne osebe, katerim bo zdravniško dovoljeno, da bodo smeles vživati večje množine mleka.

* **Kam se je obračati za semensko žito?** C. kr. žetveni komisar g. R. Petrovan na mariborskem okrajnem glavarstvu nam poroča, da se naj vsi tisti, ki se rabijo jaro žito za seme (pšenico, rž, ječmen, oves itd.) obračajo nanj. V prošnji se naj navede vrsta in količina semenskega žita, ki ga prošnjik potrebuje. Prošnji se naj priloži potrdilo občinskega urada, da dotični res potrebuje semenskega žita. G. Petrovan ima svojo pisarno na okr. glavarstvu v Mariboru II. nadstropje, soba št. 13.

* **Velikonočni pirhi prepovedani.** Kakor v lanskem letu, bo tudi za letosne velikonočne praznike izdalo štajersko cesarsko namestništvo odredbo, s katero bo tudi za letos prepovedano barvati jajca za velikonočne pirhe.

* **Mestno prebivalstvo dobí več sladkorja.** — Štajersko cesarsko namestništvo namerava zvišati množino sladkorja za mestno prebivalstvo ter za prebivalstvo industrijskih krajev. Od dne 15. aprila naprej bo določeno, da bo prišlo na vsako mestno osebo 1½ kg sladkorja za štiri tedne. Do sedaj je bilo določeno, da je prišlo na vsako osebo brez izjeme 1 kg sladkorja za 4 tedne.

* **Koliko sladkorja sme uporabiti vojni ujetnik?** Poveljstvo južno-zahodne fronte naznaja, da se sme uporabiti za vojne ujetnike 1 kg sladkorja za osebo, in sicer za 4 tedne, torej ravno toliko, kolikor za druge osebe.

* **"Svetovalec za izurjene gospodarie o živorejji itd."** je knjiga, ki jo je izdala ravnokar c. kr. štajerska kmetijska družba. Spisali so jo trije strokovnjaki: Pavel pl. Naredi, Anton Raideł in Ed. Januschke v prav poljudni obliki. V tej knjigi najde živorejec vse nasvete, ki jih rabi o živini. Tu bereš in se poučiš o goveji v svinjski krmi, o pripravljanju razne krme, o krmljenju, o paši za svinje in goveji paši, o navodilih v najnavadnejših živinskih boleznih, o prvi pomoči pri boleznih in nezgoda pri živini za vsako bolezni posebej, nadalje kaj je treba storiti, če se pojavijo kužne bolezni itd. Živorejec bode hvaležen za to knjigo, ker najde v nji vse, kar rabi pouča o živorejji. Zato jo prav toplo priporočamo. Knjiga stane 1 K za člane kmetijske družbe, za nečlane K 1.60. Najboljše je, da si podružnice kmetijske družbe naročijo primerno število in razprodajo med člane in nečlane.

* **Oddaja subvenčijskih bikov** okrajem, podružnicam in občinam. C. kr. kmetijska družba štajerska razglaša: Osrednji odbor bo sprejemal tudi leta 1916 po razmerju sredstev, katera mu bodela dala na razpolago vlada in deželni odbor, prošnje za subvenčirane bike iz takih okrajev, v katerih ni poskrbljeno za urejeno živorejjo niti z živinorejskimi, niti z bikorejskimi zadrgami. Ker bodo državna sredstva v sledi vojnega položaja najbrž zdatno skrčena, nastane neizogibna potreba, nastaviti bike je v takih občinah, kjer sploh ni za plemenitev pripravnih bikovlemenjakov; v onih občinah, v katerih se že nakrajo subvenčionirani biki, pa se mora skrbiti z umno rejo in gojo za to, da ostanejo biki za plemenitev uporabni še nadaljnje leto. Prošnjiki dobijo bike za 60% kupne cene; v slednjo se všeje varščina po 50 K, katero je treba položiti. Nakupne in prevzme stroške trpi subvenčijski sklad. Subvenčijski biki se oddajo od postaje proč, katero je treba naznani. — Jamstvena doba traja dve leti, to se pravi, pri pravilni oskrbi bika preide plemenjak po dveh letih v last prejemnika. Ako pa bikorejec ne izpolnjuje dolžnosti, za katere se mora prej obvezati s posebnim rezervom, obvezan je vrniti subvenčijo. Tudi zapade varščina, če ne prevzame poslanega bika. Kmetovalci, ki želijo dobiti plemenitega bika, morajo to v prvi vrsti naznani okrajnemu odboru, in če ta odkloni posredovanje, načelstvu najbliže kmetijske podružnice ali pa domačemu občinskemu predstojništvu, in položiti pri predznambi za subvenčijskega bika varščino v znesku 50 K ter podpisati obvezuico. Da si kmetijska družba lahko pravočasno oskrbi potrebitno število bikov, želimo, da se ji prijave čim prej predložijo. Reverzi se dobijo pri kmetijski družbi ali pa pri okrajnih zastopih.

* **Uporaba vseh pašnikov** in travnikov za živorejje. Že v laškem letu je izdalo štajersko cesarsko namestništvo odredbo, ki določa, da se morajo uporabiti za živorejje vsi travniki, pašniki, kakor tudi planinski pašniki. Ta naredba štajerskega cesarskega namestništva je veljavna tudi za tekoče leto. Tudi najemnikom takih zemljišč je strogo naročeno, da morajo vsa tozadne zemljišča uporabljati v prid živorejje. Kdor bi se ne pokoril tej naredbi in bi puščal v nemar pašnike in travnike, bi se ga kaznovalo z denarno globo do 1000 K ali z zaporom do enega meseca.

* **Oskrbovalnina v Splošni deželni bolnici zvišana.** Deželni odbor je oskrbovalne pristojbine za Splošno deželno bolnico zvišal, tako da bo treba odselej plačati v prvem razredu oskrbovalnine 19 K, v drugem 9.50 K, v tretjem 4 K.

* **Dva ptujska ptiča.** Ukradeni vojaško usnje sta kupovala čevljarja v Ptiju Zelenko in Arnejčič. Prodajali so je njima razni vojaški rokodelci, ki so kradli usnje v vojaškem skladisču. Vojaška uprava je oškodovana za 1600 K. Zelenko in Arnejčiča je obsoledo mariborsko okrožno sodišče vsakega na osem mesecov težke ječe.

* **Morilec prestolonaslednika Franca Ferdinandu umrl.** Dne 24. marca je umrl v vojaški kaznilnici v Möllersdorfu Nedo Kerovič, ki je bil eden glavnih sokrivenec sarajevega umora. Na dan umora je razjarjena množica Keroviča tako hudo pretepla, da mu je bilo zlomljeno več reber in le s posredovanjem policije se je posrečilo, da ni bil pri priči ubit. Nedo Kerovič je bil kot glavni sokrivec umora prestolonaslednika Franca Ferdinanda in njegove so proge obsojen na smrt, toda cesar ga je pomilostil in smrtno kazeno so mu spremenili v 20letno ječo. Pljučna bolez in jetika sta sedaj napravili konec morilčevemu življenju.

Dopisi.

* **Maribor.** V pondeljek, dne 27. marca, popoldne se je v naši tiskarni ponesrečil 18letni strojniški vajenec Ernest Frankl. Ko se je tiskala pondeljkova "Straža" in je veliki tiskarski stroj tekel, je Frankl hotel pri stroju neko reč popraviti, a stroj ga je zgrabil za desno roko, da mu jo je pri sklepih popolnoma zdobil, tako, da je ostala viseti samo na eni kiti in kosu kože. Nesrečnemu mladenci, ki je bil jaka priden, so v tiskarni za silo roko obvezali in ga odnesli v rešilno postajo, odkoder so ga odpeljali v bolnišnico, kjer so mu roko odrezali.

* **Maribor.** Dne 27. marca t. l. je umrl v 67.1. svoje starosti tukajšnji tovarnar za izdelovanje sofov Rajmund Pihler. Pokopan je bil v sredo, dne 29. marca, na tukajšnjem mestnem pokopališču.

* **Maribor.** Dne 27. marca t. l. je umrl v tukajšnjem domobranski vojaški bolnišnici pešec 26. domobranskega pešpolka Anton Žurjan.

* **Maribor-Ptuj.** Od dne 26. marca naprej ne vozi iz Maribora popoldanski osebni vlak v Ptuj več ob 1. uri 15 minut, ampak ob 1. uri 50 minut. Ta vlak bo odslej na Pragarskem počak na prihod dunajskega brzovlaka. Tako bodo potniki, ki so namejeni v Ptuj, imeli takojšnjo zvezo s ptujskim vlakom (gigrlom).

* **Hoče.** Dve veseli novici. Število Mohorjanov se je vzdignilo letos v naši fari za 29 udov. Lani jih je bilo 261 in letos jih je 290. Naše ljudstvo spoznava vedno bolj in bolj, koliko je vredno dobro, krščansko berilo. "Bogoljuba" prilaja k nam 79 izvodov. — Oglasil se je iz ruskega ujetništva naš priden in vrl mlašenici Lebe Franc, od katerega že 14 mesecov ni

bilo nobenega poročila. Bil je član Orla, ud Mohorjeve družbe, pevec, vnet za vse dobro in lepo. Veselje je veliko.

* St. Vid v Slov. goricali. Napredujemo tudi v vojskiničem času. "Slovenski Gospodar" je dobil v 1 letu v naši župniji do 50 novih naročnikov. Poleg tega pa še proda naš g. organist vsak teden po 30 izvodov "Slovenskega Gospodarja." Celo iz Spielfelda hodijo ponj in po "Stražo." V našo obmejno župnijo prihaja sedaj nad 180 iztisov "Slovenskega Gospodarja." — Tudi društveno življenje ne spi. Bralno društvo deluje kakor poprej. Na pustno nedeljo so mladenke, članice našega društva, priredile, kakor smo že poročali, igro, ki je vrgla precejšnji dobiček, ki se je poslal okrajnemu glavarstvu v Mariboru v vojne svrhe. Tudi mladeniči se pripravljajo za enak nastop ob Veliki noči. — V našo Marijino družbo pristopa vedno več mladeničev in deklet, kar znači, da tudi versko življenje v naši župniji lepo napreduje.

— Za domoljubne namene ima naše dobro ljudstvo vedno odprte roke. Ustanovila se je s pomočjo občinskih in drugih prispevkov šolarska kuhinja za uboge šolarje, ki je v zimskem času dobro delovala. Gospa Thalerjeva ves čas vojske pridno zbira prispevke za uboge ranjene vojake v mariborskih bolnišnicah. Dosedaj je zbrala že čez 500 K v te svrhe; poleg tega pa še mnogo toplih oblačil, jestvin itd. Poestnik in gostilničar Martin Muršec v Štrihovcu je zbral s prispevki in prodajo raznih predmetov za avstrijski Rudeči križ in druge domoljubne namene že blizu 1000 K.

* Sv. Jurij ob Ščavnici. Bralno društvo ima v nedeljo, dne 2. aprila, popoldne po večernicah, svoj občni zbor. Odslej bodo tudi knjige in listi v čitalnici zopet na razpolago.

* Središče. V nedeljo, dne 26. marca, je imela naša kmečka hranilnica in posojilnica svoj 3. občni zbor. Dasiravno je imel naš mladi zavod od svojega početka mnogo nasprostev in povrh še preživlja svoja mlaða leta v vojnem času, se kljub vsem stavljnim zaprekam lepo razvija in se mu obeta krasna dobročnost. Iz poročil, računskih zaključkov in knjig posnemamo, da znaša celoslojni denarni promet z všetim prvim četrletjem tekočega leta 380.763 K 84 v., kar je za začetna leta lep uspeh. Hranilnih knjižic se je izdal 221, uničio pa 19, torej obstoji istih 209. Naša kmečka hranilnica in posojilnica je v ugodnem stanju, da sprejema in izplačuje hranilne vloge ter daje posojila tudi sedaj v vojnem času, kakor prej v miru. Posojilnica je storila tudi svojo patriocično dolžnost s tem, da je podpisala svoji moči primerno vojno posojilo, kar so storili tudi nekateri vlagatelji, ki so istega podpisali za več tisoč kron. Kmečka hranilnica in posojilnica bo sprejemala priglase tudi za 4. vojno posojilo, ko bo isto razpisano. Poslužujte se torej vsemi, ki vam je blagor kmečkega stanu pri srcu, svojega domačega, v vsakem zanesljivega denarnega zavoda.

* Svetinje. Tu je umrla dne 17. marca mati nadučiteljeve soproge in učiteljice ge. Antonije Šijanc, ga. Katarina Boben, v starosti 77 let.

* Sv. Miklavž pri Ormožu. Takega pogreba, kakoršen je bil dne 18. marca, ko smo spremajali sestro vlč. g. župnika k zadnjemu počitku, sv. Miklavž še morda ni videl. Od blizu in daleč so se zbrale neštevilne množice ljudi, da skažejo rajni, katero je Bog tako hitro poklical iz tega sveta, zadnjo čast. Dvanajst duhovnikov jo se spremajalo na kraj miru in pokoja. Ko je ob odprttem grobu spregovoril č. g. župnik Bratušek, ni ostalo nobeno oko suho, dokaz, kako preljubljena je bila rajna med ljudmi. Neskončno praviščno Bog ji je gotovo dal bogato plačilo, saj je živila lepo, da, naravnost vzgledno. Vsak, kdo je spoznal, jo bo gotovo ohranil dolgo v spominu.

* Sv. Marko niže Ptuja. Po dolgi mučni bolezni je umrl dne 15. februarja 39letni Alojzij Meško iz Sobotice pri Sv. Marku. Rajni zapušča ženo in štiri otroke.

* Ptuj. Ker se je na Bregu pri Ptiju pojavil volčič in slinovka, se ne vršijo do nadalje v Ptiju vsaki prvi in tretji torek sicer običajni živinski sejmi, kakor tudi ne svinjski sejmi, ki so se drugače vršili vsako sredo.

Vurberg. Občinski odbor vurberški je v svoji redni seji dne 19. t. m. imenoval vpokojenega g. nadučitelja Franca Žihra radi njegovega uspešnega 40-letnega učiteljevanja na tukajšnji šoli častnim občnom vurberške občine.

Makole. Po blagem prizadevanju našega okrajnega šolskega nadzornika g. Dreflaka v Mariboru in vsled požrtvovalnega sodelovanja tukajšnjega učiteljstva in drugih dobrotnikov imamo, počeniši od 28. februarja na naši ljudski šoli takojmenovano šolarsko kuhinjo. 45 do 50 reynejsih šolarjev se veselje nasituje dan na dan. Tukajšnja posojilnica je brezplačno prepustila potrebne prostore. Milosrđni dobrotniki iz Makola in vseh drugih naših občin so radovoljno in obilno prispevali z raznimi darovi. Bog poplati vsem blagim dobrotnikom! — Huda vojska je že in se bode pomorila mnogo moških. Treba je skrbeti za krepek naraščaj. Mladine pa se ne more telesno dovolj razvijati brez začodne tečne hrane. O tem ne sme in ne more biti nobene dvombe!

* Sv. Križ tik Slatine. Ta mesec je smrt pri nas tri zelo stare ljudi pobrala. Na Slatini sta umrli Radeckyjev veteran Anton Krumpak, Cohelnikov, star 86 let, in znani godec Jurij Friznik, star 87 let

ter na Malih Rodnah Mica Zaspan, rojena Vehovar, star 82 let, Sveti jim večna luč!

* St. Vid pri Grobelnem. Tukaj je umrla Neža Golež, soproga gostilničarja in posestnika. Ob odprtem grobu sta ji govorila v slovo domači g. župnik J. Gajšek in posestnik Grosek. Svetila pokojnici večna luč!

* Sv. Ema. Umrl je dne 12. sušca pri Sv. Vičnu za slovensko izobrazbo vnet mož Franc Gril, star 68 let. Rajni Frane je bil od ustanovitve Katoliškega slovenskega izobraževalnega društva pri Sv. Ema od leta 1908 blagajnica tega društva in je marljivo in z veseljem v svoji visoki starosti se potegoval za koriščenje v katoliško-slovenske stvari. Bil je odločen po mišljenu. Stal je vedno na naši strani. Bodimu zemlja lahka!

* Pilštanj. Učiteljici ročnih del gospelj Ani Germovšek, roj. Čižek, je deželni šolski svet za njeno požrtvovalno delovanje v prid vojne oskrbe izrekel zahvalo in priznanje.

Jurklošter. Naš rojak Franc Žagar iz vasi Polerje je bil pri slovensko-tajerskem pešpolku odlikovan s hrabrostno srebrno kolajno II. vrste. Sedaj je Žagar že drugič odlikovan s srebrno kolajno.

Celje. Dne 26. sušca se je poročil v Celju g. Franc Mravljak, gimnazijski učitelj in načrtovalnik v rezervi, z gospico Mario Zoro Hrašovec, hčerjo g. odvetnika dr. Juro Hrašovca. Bilo srečno!

Celje. V sledi ran, zadobljenih na bojiščih, so umrle v zadnjih dneh v tukajšnjih vojaških bolnišnicah sledeče vojaške osebe: Pešci Ivan Koiar, Iv. Damša, Jožef Lipaj, Anton Giagnetto Czeromio Protič in četovodja Ivan Kaiser. Pokopani so bili na tukajšnjem mestnem pokopališču.

Legen pri Slovenjgradiu. Karol Rotovnik, četovodja pri dragonskem polku na severnem bojišču, sin našega somišljenika g. Jožefa Rotovnika, je bil odlikovan s srebrno svinčino II. razreda in se nahaja spet v vojni črti.

* Brde pri Slovenjgradiu. Dne 13. marca je v Gospodu zaspal, spreveden s sv. zakramenti za umrjene, Gregor Mrkoč, star 86 let. Rajni je bil bralec "Slovenskega Gospodarja." N. v m. p.!

Zadnja poročila došla v četrtek, 30. marca.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 29. marca.

Uradno se razglaša:

Rusko bojišče.

Včeraj, dne 28. marca, je bilo delovanje zrakoplovcev na obeh straneh zelo živahnno. Ogenj in naši zrakoplovci so prisili več sovražnih letal, da so se morala vrniti. Rusko dvokrovno letalo, katero je sestrelila naša artilerija, je padlo na tla izhodno od Bučanca zadaj za sovražno črto. Bombe sovražnih zrakoplovov nam niso povzročile nobene škode. Naši zrakoplovi so izdatno in z vidnim uspehom obstreljevali nekaj krajev zadaj za rusko bojno črto. Sic er nobenih važnejših dogodkov.

Italijansko bojišče.

Tudi včeraj, dne 28. marca, so se nadaljevali notri do noči živahniti opovski bojni in a goriski mostju in na ozemlju Dobrđe ob Štefanjske gorske planote; vendar ni sledilo nobenih novih napadov.

Izhodno od Selca so udrli Italijani v nekatere strelske jarke, ki se sedaj izpraznjujejo. Na mostnem ozemlju so naše čete z opet odbile v eč sovražnih sunkov. Sic er položaj ne spremenjen. Na več mestih bojne črte izvršujejo Italijani dela na postojankah, ki se nahajajo zadaj za bojno črto.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berlin, 29. marca.

Francoško bojišče.

Južno od kraja S. Elio (Flandrija) se je Angležem v boju z ročnimi granatami iztrgala razstreljena kotlina, ki so jo imeli zasedeno.

Na levem bregu reke Moze so naše čete z naskokom in pod malimi lastnimi izgubami zvezle francoske postojanke severno od kraja Malancourt (severozahodno od Verduna) v širini kakih 2000 metrov in so prodrele tudi v severozahodni del vasi. Sovražnik je pustil 12 častnikov, 486 nera-

njenih mož ter 1 top in 4 strojne puške v naših rokah. Pe tem boju se je z gotovostjo dognalo, da je sovražnik vrgel v borbo dve nadaljni diviziji.

Rusko bojišče.

Dočim Rusi svojih napadov v severnih delih bojišča včeraj niso ponovili, nadaljujejo južno od Naroskega jezera noč in dan svoje brezuspešne napore. Sedemkrat so naše čete vrgle sovražnika deloma v bajonetnem boju nazaj.

Nemško zračno brodovje je z uspelom metalo bombe na sovražne železniške naprave, posebno na kolodvor v Molodečni.

Pariški sklepi.

O sklepih, ki so se naredili na četverosporazumno posvetovanju v Parizu, se uradno razglaša:

Sklenilo se je, da se bo postopalo eročno pri vojaških podjetjih, pri gospodarskih vprašanjih in pri diplomatičnih korakih. Vse to bo imelo en cilj, da se vojska nadaljuje do zmage skupne stvari. Za to se bo, kar se tiče gospodarskih vprašanj, enotno postopalo tudi v to svrhu, da se zabripi sovražnikom dovoz zivil.

Japonska proti Angliji.

Japonska javnost zahteva, da dovolijo Anglezi Japoncem na Kitajskem popolnoma prosto roko. Ako bi delala Anglija težave, naj se išče zvez z Nemčijo.

Listnica uredništva.

Št. Vid pri Planini: Ke spadajo tudi b kmečkemu stanu! Ali bi tam bilo ljubje, da razglašajo svoje žele po tistih otrok kmečkih strani? Pozdravljeni! — St. Jurij ob Ščavnici: O takih rečih pisati, bi se reklo vodo v Ščavnico nositi. Vedno se bodo našli hudoči ljudje, ki bodo žrili take budnosti, kakor da so dučniki zatrivali vojsko in vedno tuji nore, ki vsako neumnost brez dokazov verjamajo. N. zunanje vsaj dočne osebe sodijo, da razkrjajo izmisljene novice. Tudi ona govorita o cerki in ... Očetu je seveda le laž, ki jo lahko srije same hudočni, ki vedo, da jih nihče ne nadomirja in ne naznani sodniji. — L. poročje: Prida ob priložnosti. Pozdravljeni. — Smonkar, Pola: Se nismo dobili.

Loterijske številke.

Trst, dne 22. marca 1916: 65 75 61 80 50
Dunaj, dne 24. marca 1916: 23 39 10 11 77

Mala naznanila

Vabilo

na redni občni zbor Posojilnice za Št. Vid in Planino, ki se bo vrnil dne 2. aprila 1916 ob 8. uri popo dane v uradnih prostorih.

Dnevni red:

1. Volitev dveh članov načelstva in 1. člena nadzorstva. 2. Poročilo načelstva. 3. Poročilo nadzorstva. 4. Pregled in od breje je računov za leto 1915. 5. Sklepanje, da bi bilo umestno odstopiti od zvezne "Števirke zadnjih v Gradcu" in pristopiti k "Zadružni zvezni v Ljubljani". 6. Slučajnosti. 219

Kuharica vsega vrata, župnišča spremeniti. "Izvajanje št. 27".

Predstavitev za lesno strojko (podiranje dreves, spravljanje hlevov in žage itd.) in 10-15 delavcev se sprejme proti dobremu plačilu. Ponudbe pod "Gornje Štajerje" št. 210" na upravnitvijo.

Ved sprehajajte mizarških pomočnikov sprejme takoj Marton Stočjan, mizarški mojster na Tebarjih pri Celju. Sprejme se tudi velejene, kateri imata posebno veselje do mizarstva. 211

Učenec,

za mešano trgovino z dobrimi sprijedci od 6 do 8 oralov, njive, travnik, gozd, pri cerkvi Čaša ed 6000 do 8000 K. Ponudbe pod naslovom: Baumann Janez, Laporje pri Slov. Bištrici 207

Novozidana hiša, davači prista, na Tezni, s 5 sobami 4 kuhinje, perilna kuhinja, studec, lepa njiva. Cena 13 010 krov. — Hiša brez njive, velik vrt, drugo vse, kakor pri prvi. Cena 9000 K. Tezno 42 pri gosp. Rannar. 178

Mizarške pomočnike (oziroma mizarstva izučenega invalida) in mizarškega učenca sprejme v trajno delo osir v udejstvu pod ugodenimi pogoji, ob proti oskrbi s takojšnjim vstopom: I. Zadravec, paromlin, Središče. Ponudbe je nasloviti imenovanemu, če mogode naj se ponudnik osebno predstavi. 217

Mizarške pomočnike, kakor tudi učence za to obrt sprejme takoj prve pod dobro piščo, učence pod dobrimi pogoji mizarški mojster, Jurij Kobale in Slov. Bištrici pri Ptaju. 179

Odde se v našem hram, sestojed iz dveh sob, hohinje in stavnice. za jedila, s hlevom za kravo in svine, njiva, vrt in travnik. Te povezovanje se nahaja v Partinju, pol ure od Sv. Marjetje ob Pescici po pešpoti. Naturalno se navez na upravnitvijo "Slov. Gospodarja" št. 201."

Hiša

na voglu novozidana 2 nadstropna, s prodajalnico, v mestu, še davka prista za stanovanje se dobi na leto 400 K. Lahki pogoji Cena 52.000 K. Naslov v upravnitvijo pod "Davka prista" št. 191. Marijan.

Hiša

novozidana z nadstropna v mestu, še daska prsta, velik vrt, stanovanji pisanje na leto 2892 kron, se proda pod lahimi plačilnimi pogoji za 30.000 K. Več v upravitelju pod „Hiša 30.000 Maribor“. 190

Vrinar za graščino, stalni mesto, se sprejme Ponudbe z načinimi podatki na graščino Thürn v Lavinianki delini, Koroško. 203

V najem se da novo urejena trgovina z vrtom za zelenjavo in z dvema soboma po nizki ceni med Velenjem in Šoštanjem blizu kolodvora in rudnika. Več se izve pri gosp. Jernej Žurman v Panjem pri Velenju. 195

Več dobro izvornih predalnik sprejme vedrigrivca manufaktur-nega blaga R. MIKLAUC Ljubljana. 181

Kislo zelje, repo, krompir kupuje trgovina Poš Maribor, Koroška cesta 26.

Išče se gesdajška k vlovcu v penziji z dvema otrokom. Naslov Juri Anžel, Maribor Blumengasse 12. 184

Oznanilo.

Amerikanskih divjakov od Rip. Portalis in Rup. Montikola, zelo dobro vkorjenjene, ima na prodži Matevž Strašek, sadjar in triničar pri Sv. Eno (v Jerčinu), pošta Pristava, Sp. Štaj. Priporoča se vgradnjam v nakupovanje svojo še ne iškopao salogo trt (čez 20 tisoč komadov). Dem radi hude vojnega časa prav po nizki ceni, (po dojavoru pismeno ali ustmeno). Pričakuje se obilna načrtitev. Matevž Strašek. 177

Vsake vrste stare rešči, kakor stare denarje, stare knjige itd. kupi Andrej Perš, Celje, Babno Št. 12. 178

Učenca

sprejme takoj Franjo Duchek svetec, Maribor Viktringhofgasse. 92

8000 iz e. no močnih d. st. t. t. cepljenj na Riparia Portalis in Goethe, tranta, ristič. beli burgundec, zeleni silvanec, žahntina, beli ranol, vse prve vrste. Cena 1 komad 8 v., 2 vrste po 4 v. Kdor te si lepo trte, naš se zglaši pri Francu Toš, pos. v Gaberniku p. Juršinec. 495

Semena.

Vsake vrste detejnega, travnega zeleničnjaka semena, posebno lepe vrste pese priporoča

M. Berdajs,
Maribor, Sofijin trg

202

Pozor kmetovalci!

Ne zamudite takojšnji nakup zanesljivih in kaljivih semen, na primer: domaća detelja, nemška detelja (lucerna), pesa rumena in rudeča, trava sploh vsa semena, kakor tudi vrtna in cvetlična od znane tvrdke Mauthner, ki se dobijo pri domaći tvrdki

45 Ivan Ravnikar, Celje.

1001 domače pijače

cevstvujode, sластne in lepo gaseče si lahko vsakdo sam napravi z majhnimi stroški. V zalogu so: ananas, jabolčnik, grenadinec, malinovec, muškatni hrastovec, poprovji metovec, pa marančavec, prvenčavec, včranevec. Neuspeh izključen. Na domača pijača se lahko piše poleti hladna, pozimi tudi vroža načnica z ruma in šaganom. Sestavine z načinom navodilom stanejo K 4.50 franko po povzetju. Na pet takih parov jdam eno zastonj. Za ekonomije, tvrnice, večja gospodarstva, delavnice itd., neprecenljive vrednosti, ker to delavca sveti in ne oprijani in njegova delavnostničnost nič ne izpri. Jan. Grolich, Engel-Drogerie Brno 637, Moravske

Kostanjev les kupuje

proti gotovini tvrdka Vinko Vabič, Žalec pri Celju. Obvezne ponudbe za oddajo do konca aprila za cele vagone z navedbo postaje, kjer se blago naklada in cene za 100 kg vposlati takoj.

189

Vila

novozidana z 8 sobami, 4 predsoobe, 4 kuhinje z vodo. Veliki vrt v Mariboru Lahki pogoji. Cena 28 tišod kron. Več pove upravljalstvo pod „Vila 172.“

Priden učenec

se sprejme pri Avgustu Krois, čevljarski mojster Maribor, Karsenplatz št. 7. 155

Prodam hišo v Gaberju pri Celju pod jako ugodnimi pogoji. Pojasnila daje Jožef Koštanj, posetnik v Š. Jurju na juž. seleznici. 156

Poljski malec

(Gyps) najboljši umetni gnoj za polja in travnike priporoča M. Berdajs, Maribor Sofijin trg. 205

Zidarji

za stalno in zimsko delo se sprejmejo za vojaške stavbe v Ljubljani. Sprejmejo se tudi

tesarji

za stalno delo. Za potovanje so potrebeni uradno izdani potni listi. Stavbenik Julij Glaser, Maribor, Mellinghof. — Kupi se tudi vsaka možnost stavbevsega in rezanege lesa po najboljših cenah. 630

KAVA!**50% cenejša:**

Amerikanska štedilna kava, veleniomaticna, izdatna in štedilna 5 kg poskusna vred K 12.50 po povzetju. Pol kilogram veleniomatica najcenejši čaj K 2.50. 50 komadov različnih lepih pohladnic 1 K oddaja A. Sepira, eksport kave in čaja Tiesshagdan 496. Ograke.

Vsem plačam, ako Vaše kurje očešča, bradavice, obtiščane v treh dneh brez bolečin, ne igrajejo s korenino vred 1 K. Uspeh Lysoforma je siguren in točen, radičesar se od vseh zdravnikov za razkuženje na bolniški postelji, za umivanje ran, tvorov, anti-septičnih obvez in za irigacije toplo priporoča.

Odrezek

Ako naročite

in to nemudoma storne, sredko avstrijskega Rudečega kriza

crečko ogrskega Rudečega kriza

sredko budimpoštanske bazilike

dobitui list 3% zemlj. srečk iz I. 1880

dobitui list 4% ogrske hip. srečk iz I. 1884

12 žrebanj vsako leto, glavni dobitki 690.000 K

dobite igralno pravico do dobitkov ene turške

srečke v znesku do

4000 frankov popolnoma zastoni.

Pojasnila in igralni načrt pošilja brezplačno

— Srečkovno zastopstvo 15, Ljubljana. 484

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—</p

Manufaktурно trgovino J. FAULAND v Ptiju senajbolj priporoča.

Schicht-Perilo — Bojno-Perilo.

Cenejsi in najboljši način pranja:

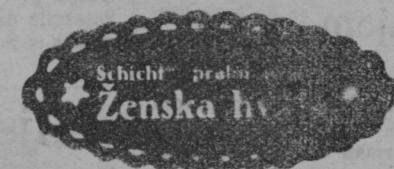

Dobiva se povsodi!

Zamoči perilo nekoliko ura ali preko noči s pralnim praškom „Zenska hvala“. Peri tedaj daljše kakor običajno. Samo malo mila — najboljše Schichtovo milo znamka »Jelen« — še je potrebno, da se najlepše perilo dobi.

Priščeduje posel, čas, denar in milo.

Onimol je najboljše sredstvo za čiščenje rok, v kuhinji in v hisi.

Dobiva se povsodi! 70

Ljudska hraničnica in posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neom. zavezo

Obrestuje hranične vlega se

4 $\frac{1}{2}$ %

od dneva vlega do dneva vzdrža.

Rentni davek plača posojilnica sama.

Dale poselila

na vknjižbo, na esebni kredit in na zastave

vrednostnih listin pod zelo ugodnimi pogoji.

Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brez-

plačne, stranka plača le keleke.

Uradne ure

za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure
depoldne.

- Posojilnica daje tudi demade hraničnike.

V lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadstropje

VABILO na

redni občni zbor

Hraničnice in posojilnice v Ribni i
na Pohorju

ki se bo vršil v nedeljo dne 2. aprila 1916 ob 9.
uri depoldne v uradnih prostorih hraničnice.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Potrjenje računskega sklepa za l. 1915.
3. Nasveti in slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, vrši se
v smislu zadružnih pravil pol ure pozneje z istim
dnevnim redom in v istih prostorih drugi občni
zbor, ki sklepa brezpogojno.

Ribnica na Pohorju, dne 20. marca 1916. 212
Načelstvo

Vabilo

na redni občni zbor

Kmečke hraničnice in posojilnice v
Hočah

reg. zadruga z neom. zavezo.

ki se vrši dne 16. aprila 1916 po rani službi božji
v prostorih g. načelnika Karola Novak.

DNEVNI RED:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občinem zboru.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Potrjenje rač. zaključka za l. 1915.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti.

K obilni vdeležbi vabi uljudno

ODBOR.

VABILO

redni občni zbor

Kmečke hraničnice in posojilnice v
Pišecah

reg. zadruga z neom. zavezo

kateri se bo vršil na Velikonočni pondeljek dne
24. aprila 1916 ob 9ih predpoldne v lastni pisarni.

DNEVNI RED:

1. Prečitanje zapisnika o začnjem občn. zboru.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobrenje računskega zaključka za l. 1915.
4. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob navedeni uri ne bil
sklepčen, vršil se bo isti dan ob $1\frac{1}{2}$ 10ih drug obč.
zbor na istem mestu in z istim dnevnim redom in
bo veljavno sklepal ne glede na število navzočih
zadružnikov.

225

Slovenjgoriški paromlin.

Naznanjam vsem svojim cenjenim mlinškim
odjemalcem, da se v mojem paromlinu vsak čas
pšenica, rž, ajda in koruza zamenja za moko. Ka-
niža pri Pesnici, dne 2. marca 1916.

Velespoštovanjem

Fr. Ehrlich, paromlinar.

Domači mlini.

Najboljše se koruza in druge žitne vrste izra-
bijo kot krmilo, ako koruza (žito) zdrobljena pride
v želodce živali. To dejstvo je mnogim poljedelcem
še vse premalo, ali pa celo nič znano. Pribito
je in preizkušnje so dokazale, da n. pr. pri krmljen-
ju konj s koruzo, ovsem itd. često do 20% (v
mnogih slučajih še več) krme ostane neprejavljene,
torej gre v izgubo. Najboljše sredstvo, da se krmilna
zrna popolnoma podvržejo prebavi, obstoji edino v
tem, da se zrna umetno zdrobijo in sicer je to vse
eno, ali so ta zrna rabijo za krmilo konj itd. perot
nine ali rib.

Mlenje ali drobljenje žitnih zrn se lahko izvrši
v vsakem najmanjšem gospodinjstvu z uporabo ro-
nega mlina (žrml) »Ideal« kateri bi naj ne manjkal
v nobenem gospodinjstvu. Številna priznanja o tem
izbornem stroju imam na razpolago in lahko z vso
gotovostjo rečem:

»Ta majhen stroj pomaga v gospodinjstvu var-
čevati kakor nobena druga stvar!«

Moka (zdrob), ki ga napravi ta majhen domač
mlin, je izborna pripravna tudi za domač kruh (po
načinu župnika Kneippa, »Graham kruh« imenovan.)

Cena K 22 za 1 komad z zavojem vred. Raz-
posilja na vse strani tovarniški zastopnik Teodor
Zdarsky, Maribor, Tegetthofova ulica 57.

„ADOL“

alpski zeliščni liniment.

Najboljše, bolečino utehujče sredstvo za vrl-
buje.

Mestna lekarna „pri c. k. orlu“

Friderik Prull,

lekarnar v Mariboru. Glavni tyg, zvezni ročnik.

Zahvala.

Podom preiane in nagle smrti moje pre-
blage in skrbne sestre

Jožef Meško,

izrekam v imenu svojih dragih starišev in brat-
saj pristreljivo nezreli tolazi, za njen večni po-
krov prišli moliti k njenemu mrtvaškemu odru
in nju potem v tako obilnem številu spremljali
k večnemu počiku.

Osobito se pa iskrreno zahvaljujem pred-
gg. duhovnem soratnikom in sosedom, velecon-
jenemu učitelju, dragim sorodnikom, tovar-
šicam Marijine Družbe, faranom miklavžekim
in vsem drugim znancem in prijateljem, ki so
se iz drugih župnih potrudili k njenemu pre-
žalostnem pogrebu. Bog Vam plati tisočer!

Iskrenljubljeno in nepozabljivo sestro
priporočam v blag spomin in v pobozo molitev!
Sv. Miklavž pri Ormožu. 20 marca 1916.

Jože Meško, tata upravitelj.

Zahvala.

Za premnože izraze sočutja ob bolezni
in smrti naše nepozabne žene, matere

Neže Golež,

gostilničarke in posestnice,

izrekamo tem potom podpisani najiskrenješo
zahvalo. Posebna hvala pa bodi čast g. žup-
niku J. Gajšeku, posestniku Grosek u pre-
tresljiva govora, kakor tudi domačim cerkve-
nim pevkam za lepo petje.

Žaljuči ostali:

Florjan Galež,

mož.

Jaka, Mica, Karol, Neža.

otroci.

Sv. Vid pri Grobelnem, dne 23. marca 1916.